GIUSEPPE NAVARRA

EPIGRAME ALESE

ANTOLOGIA EPIGRAMEI ROMÂNEȘTI

facla

Volum ilustrat
de
NEBOIŞA ROSICI

EPIGRAME ALESE

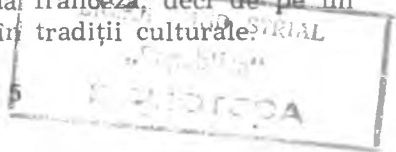
Antologie, cuvînt înainte, note și bibliografie de
GIUSEPPE NAVARRA



EDITURA FACLA
Timișoara, 1985

CUVÎNT ÎNAINTE

EPIGRAMA este o specie relativ tînără în contextul literaturii noastre. Ea s-a ivit, în chip sporadic, pe la începutul secolului XIX, ca urmare a expansiunii exercitate de literatura franceză în celelalte țări europene. La vremea de atunci și chiar cu mult înainte, epigrama înflorise în Franța, ea fiind îmbrățișată de celebrități literare ale acestei țări. Chiar și scrierile grecilor și latinilor, primii și marii maeștri ai epigramei, ne-au parvenit, la un mod să-i spunem mai popularizator, tot prin intermediul cărții franceze. Este greșită acea teorie potrivit căreia epigrama românească ar descinde dintr-un eventual mariaj al epigramei latine cu strigătura populară. Din epigrama latină s-au inspirat foarte puțini autori, unul dintre aceștia putînd fi umanistul Nicolaus Olahus (1493—1568), realizatorul cîtorva epigrame remarcabile. În ce privește strigătura populară, ea a evoluat, în sensul unei accepțiuni orășenești, pe linia răvașului de plăcintă, subspecie pe drept neacceptată de literatură, datorită caracterului său primitiv. Se poate spune așadar, că epigrama românească își trage primele seve din mai vîrstnica sa rudă franceză, deci de pe un tărîm deosebit de bogat în tradiții culturale.



Cum aminteam, pe la începutul secolului XIX, epigrama își anunță prezența în scrierile unor autori români. Iancu Văcărescu, Alexandru Hrisoverghi, Anton Pann, Constantin Bălăcescu, Grigore Alexandrescu și alții, scriu epigrame fără pretenții de perfecțiune sau de originalitate. În 1861 apare o cărticică de N. T. Orășanu, intitulată *Ilustrii contimpurani,* cu subtitlul „satire și epigrame politice". Dar chiar și ceea ce autorul denumea „epigrame", tot niște oarecari poezii satirice erau, ele fiind caracterizate prin lungimi și mecanisme improprii speciei de concentrație spațială și spirituală, care este epigrama. Opt ani mai tîrziu, în 1869, este editat volumul *Ielile* — „grame și epigrame politice", semnat de *O companie de glumeți,* pseudonim în spatele căruia s-ar părea că se ascunde poetul Dimitrie Bolintineanu *. Din cele 200 de epigrame cuprinse în pagini, peste 130 îmbracă haina de catren sau de distih, prefigurîndu-se astfel forma definitivă a epigramei contemporane. Dar, deși acest volum reprezintă actul de naștere al cărții de epigramă româ-

* Multă vreme s-a presupus că acest volum ar fi o culegere colectivă și nu o lucrare de autor, părerea fiind influențată de acel pseudonim colectiv — *O companie de glumeți.* Dar în ediția postumă de *Poezii* de Bolintineanu (Ed. Socec, 1877), anume în prefață, se află un indice al tuturor lucrărilor publicate de poet în timpul vieții, indice care cuprinde și volumul de epigrame. Titlul este specificat și în *Istoria literaturii românești de la origine pînă în zilele noastre* de prof. Gh. Cardaș (1939 — p. 266), în *Istoria literaturii române de la origini pînă în prezent* de George Călinescu (Fundația pentru literatură și artă, 1941 — nota bibliografică aferentă cap. *Romanticii macabri și exotici,* p. 898), precum și în *Opere* de Bolintineanu, vol. I, ediție îngrijită de Teodor Vîrgolici (Ed. Minerva, 1981 — p. LXXVIII).

nească, şi el este tributar epigramei de import, unele dintre materialele cuprinse fiind traduceri şi localizări.

Odată cu ivirea în arena literară a lui Alexandru Macedonski, epigrama poate fi socotită o specie de sine stătătoare în literatura noastră. Macedonski este autorul cîtorva zeci de epigrame, unele dintre ele fiind demne de antologii. De fapt, Macedonski este purtătorul de cuvînt al unei generaţii eliberate. Independenţa naţională fiind obţinută, scriitorii încep să fie preocupaţi de ceea ce se petrecea înăuntrul hotarelor ţării. Din acest motiv epigrama proliferează, avînd la început un caracter strict politic, aria sa de acţiune tinzînd spre diversificare cu cîţiva ani mai tîrziu. Este perioada cînd epigrama apare în creaţia unor scriitori consacraţi, printre aceştia figurînd, alături de Macedonski — Eminescu şi Caragiale.

În sfîrşit, tot în acel timp apar şi epigramiştii propriu-zişi. Finele de secol XIX este marcat de publicările unor cărţi de epigrame semnate de Giordano, Radu D. Rosetti, Ion Ionescu-Quintus şi Vero, nume de rezonanţă ale speciei, care pun bazele tradiţiei epigramatice româneşti. De acum, editarea volumelor de epigrame se face cu o oarecare frecvenţă, demonstrîndu-se astfel că şi în acest domeniu al literaturii — sau poate mai ales în acesta — sînt „mulţi chemaţi, puţini aleşi". Dintre cei „puţini", pe lîngă cei mai sus amintiţi, se disting alţi maeştri ai speciei : Vasile Bogrea, Const. C. Brăiescu, Valentin Bude, Cridim, Alexandru Gh. Doinaru, Sofronie Ivanovici, Şt. Ivanovici-Terenţiu, I. Gr. Perieţeanu, George Ranetti, Const. Rîuleţ, D. Simionescu-Simicel,

Teleor şi alţii. Totodată sînt editate destule volume sterpe, semnate de veleitari, existenţa lor fiind de natură să discrediteze această specie fragilă şi cu statut oscilant.

Anul 1925 marchează un moment important în istoricul epigramei româneşti. În acest an se publică *Epigrame* de Cincinat Pavelescu, *Epigrame şi epitafuri* (postum) de Ion I. Pavelescu şi *Stihuri şi epigrame* de Giordano, trei volume de referinţă, ultimul fiind însă supus unor reminiscenţe de manieră specifică veacului trecut. În continuare sînt consacraţi autori ca I. St. Bogza, N. Crevedia, Florin Iordăchescu, Dion Mardan, Tudor Măinescu, Mircea Pavelescu, Aurelian Păunescu, Ion I. Mioc, Ion Pena, Leonida Secreţeanu şi alţii, dar ca o figură cu totul aparte se desprinde Al. O. Teodoreanu, ilustrul Păstorel, personaj al cărui mit persistă şi astăzi, e drept, mai mult în lumea scriitoricească.

Odată cu aruncarea ţării în război, epigrama, ca şi alte specii literare, intră într-o degringoladă din care îşi va reveni cu greu, peste mulţi ani, mai precis, după 1965. Este perioada în care două grupări de entuziaşti înfiinţează la Timişoara şi la Bucureşti, cenaclul „Ridendo" şi respectiv Clubul epigramiştilor „Cincinat Pavelescu". Epigrama îşi află loc în paginile unor publicaţii, apar volume colective şi de autor, au loc întîlniri ale epigramiştilor cu publicul. Catrenul cu poantă este adoptat ca o armă critică îndreptată împotriva tarelor omeneşti perpetue, ca şi în contra stărilor de fapt neconforme cu legile scrise şi nescrise ale orînduirii noastre socialiste, aportul epigramei fiind în acest sens reparatoriu, întrucît, datorită conciziei speciei, obiectivul este fixat şi criticat fără dubiu.

O antologie, *Epigramiști români de ieri și de azi* (1975), îngrijită de N. Crevedia, aruncă mai mult priviri retrospective, ea constituind o reeditare adăugită și revăzută a antologiilor publicate în 1933 și 1934 de către N. Crevedia și A. C. Calotescu-Neicu. Revirimentul epigramatic este consemnat și de o altă antologie, de această dată exclusiv contemporană, *Dansul săbiilor* (1975). Alte două antologii, ambele consistente, *Epigramiști români de azi* (1979), alcătuită de Mircea Trifu, Dumitru Munteanu, Giuseppe Navarra și George Zarafu, precum și *Cadențe epigramatice* (1979), apărută sub îngrijirea lui M. Trifu, fixează cu sentențiozitate resurecția speciei. În fine, antologia *Epigramiști cu sau fără voia lor* (1983), alcătuită de G. Navarra și G. Zarafu, vine pentru a demonstra că mai toate numele de elită ale literaturii române au cochetat cu epigrama.

Antologia de față își propune un specific aparte în raport cu cele enumerate mai sus, anume, cuprinderea doar a unui singur catren din creația fiecărui epigramist. Paradoxal, dar procedeul este pe de o parte inechitabil, iar pe de alta, democratic. Inechitabil, deoarece îl plasează pe autorul consacrat, pe picior de egalitate cu cel căruia nu i-a reușit decît o singură epigramă în întreaga sa „carieră". Democratic, tocmai pentru că oferă categoriei la urmă amintite, șansa, altfel imposibilă, de a figura într-o antologie. Așadar paginile ce urmează îi înmănunchează pe toți autorii români din toate timpurile, bineînțeles, doar pe cei care au realizat într-o viață, cel puțin o epigramă cu caracter antologic. Selecția a fost făcută în baza unui criteriu

inspirat de o sentință a lui Al. O. Teodoreanu : „Nu există volum de epigrame. Există numai una sau două epigrame care au servit de pretext pentru tipărirea unui volum. Și încă . . ." *. Astfel, chiar dacă nu întotdeauna am reușit depistarea acelei epigrame-nucleu, la care se referă spusele lui Păstorel, credem că prea departe de ea nu ne-am aflat. Oricum, antologia constituie, sperăm, un rezumat atrăgător și expresiv al unei activități literare devenită tradițională în țara noastră. Desigur, ultimul cuvînt îl are cititorul, arbitrul suprem, căruia îi consacrăm această întreprindere de loc facilă. Îl invităm să se pronunțe.

Giuseppe NAVARRA

* Epigrama, an I, nr. 1, decembrie 1938, p. 3.

Nu-s filozof, nu-s nici istoric,
Nici doctor din Paris sau Bonn,
Ci pur și simplu un bufon
Ca bietul Yorik.

. . . .

Și ca bufon tot una-mi este
De m-o-ngropa cînd am să mor,
La Bellu sau la Elsinor . . .
Cu toate-aceste,

Cînd rîs și plînset au să tacă
Și însumi eu voi putrezi —
Tot mi-ar fi dulce într-o zi
Atuncea, dacă

Vreun filozof, sau vreun istoric
Privindu-mi tidva cu regret,
Ar exclama ca alt Hamlet :
Sărmane Yorik !

Șt. O. IOSIF și Dimitrie ANGHEL
(Din *Caleidoscopul lui A. Mirea*)

Lui Al. Clenciu

Cînd îl văd sosind pe Clenciu
Îmi arunc cît colo trenciu',
Fiindcă știu că n-o să plouă
Cu vreo epigramă nouă !
1979

Ion ACSAN

Unui pictor începător

Între tine și Rembrandt,
Un contrast îmi vine-n gînd :
El e pictorul flamand,
Tu ești pictorul flămînd ! . . .
1939

Dumitru Ioan ALBOTĂ

Unei cititoare pasionate

Se cunoaște după cărți
Că faci deseori lectură :
Sînt în foarte multe părți
Mîzgălite cu untură.
1933

Al. C. ALDEA

Prostia

Privind fără-ncetare
Prostia omenească,
De lung urît cuprinsă,
Eternitatea cască.
1875

Vasile ALECSANDRI

Pe mormîntul unui „băutor“

Mă obsedă gîndul fix
Că-n Infern e admirabil . . .
Însă, ca lichid potabil,
Ai doar apele din Stix [1] !
1939

Alexandru ALTENLIU

Trufașilor

Aștia sînt niște bolizi
Care-n lume strălucesc . . .
Par măreți, par și solizi,
Cîtă vreme nu pleznesc.
1909

AMARGO

Unui prost[1]

Între capul tău şi luna
E o diferenţă doar :
Luna e-n eclipsă rar,
Capul tău — întotdeauna.
1905

N. ANGHELEANU

Unui orator

Cînd ascult al tău discurs,
Îţi spun drept că mă uimeşte —
N-am nimic de regretat . . .
Nici măcar că se sfîrşeşte.
1896

George ANGHELESCU

Zicală

„Dacă n-ai bătrîn, să-l cumperi“,
Zice o zicală sacră
Ce nu cred că se aplică
Unde-i vorba despre soacră !
1941

Anton ANGHELUŢĂ

Unei dudui

Eşti atîta de suavă,
Că la viaţă de n-aş ţine,
N-aş mai cumpăra otravă,
Ci te-aş săruta pe tine.
1939

Ion P. ANTONESCU

Celui care fuge de răspundere

Încerci să scapi, precum se vede,
Cum cată struţul să dispară . . .
Îndreptăţită, lumea crede
Că eşti . . . doar ce-a rămas afară !
1972

Ilie APOSTOLESCU

Unui talent neînţeles

Chiar dacă plouă, dacă ninge,
Îşi poartă crucea solitar,
Cu zece tomuri sub meninge
Şi-o epigramă sub . . . tipar.
1983

Ion ARCAŞ

Unui lățos

Băiatului, crescîndu-i coama,
Ar vrea s-o lege-ntr-o codiță —
Știind de ani mai mulți că mama
Dorea să aibă și-o . . . fetiță.
1974

Ion ARCUDEANU

Amicul

Are-o fire minunată
Strălucitul meu amic ;
Nu refuză niciodată,
Însă nici nu dă nimic.

Tudor ARGHEZI

Palavragiul

Ins ce-alege-un subiect
Și-l dezbate cu-nfocare,
Închizînd un cerc perfect
Chiar la punctul de plecare.
1980

Sin ARION

Uneia

Ce ciudat ! Această fată
Cu un trup ce te-nfioară,
A rămas nemăritată . . .
Pentru-a nu ştiu cîta oară !
1983

Ioan ARNDT

Unui plagiator

Fiu al operelor tale,
Poate-i fi de-acu-nainte :
Pîn-acuma, deocamdată,
L-ale altor eşti părinte !

Constantin BACALBAŞA

Epitaf unui vînător

Stingher, uitat în colţ retras,
De ani şi ani îl ţine huma ;
Doar iepurii în care-a tras
Sînt fericiţi. Trăiesc şi-acuma !
1973

Nicolae BADEA

Unui lățos

Băiatului, crescîndu-i coama,
Ar vrea s-o lege-ntr-o codiță —
Știind de ani mai mulți că mama
Dorea să aibă și-o . . . fetiță.
1974

Ion ARCUDEANU

Amicul

Are-o fire minunată
Strălucitul meu amic ;
Nu refuză niciodată,
Însă nici nu dă nimic.

Tudor ARGHEZI

Palavragiul

Ins ce-alege-un subiect
Și-l dezbate cu-nfocare,
Închizînd un cerc perfect
Chiar la punctul de plecare.
1980

Sin ARION

Uneia

Ce ciudat ! Această fată
Cu un trup ce te-nfioară,
A rămas nemăritată . . .
Pentru-a nu știu cîta oară !
1983

Ioan ARNDT

Unui plagiator

Fiu al operelor tale,
Poate-i fi de-acu-nainte :
Pîn-acuma, deocamdată,
L-ale altor ești părinte !

Constantin BACALBAȘA

Epitaf unui vînător

Stingher, uitat în colț retras,
De ani și ani îl ține huma ;
Doar iepurii în care-a tras
Sînt fericiți. Trăiesc și-acuma !
1972

Nicolae BADEA

La moartea unui actor

Soața și cu mama mare
Suspinau lîngă sicriu :
Cel de sus să-i dea iertare,
Că talent . . . e prea tîrziu.
1965

Ștefan BALACI

Epitaf

Bătrînii spun că nu se poate
În viață să le ai pe toate ;
Doar lui, moșneag cu părul sur,
Nu i-a lipsit nici un cusur.
1982

Ion N. BARBU

La nunta unui poet [3]

La nunta ta cu-atîtea bucurii,
Toți cititorii ne-am gîndit a-ți cere
Vreo patru săptămîni să nu mai scrii,
S-avem și noi . . . lună de miere.
1989

Pompiliu BARBU



Ghinion

Cînd i-am cerut odată mîna,
Întîi m-a refuzat, păgîna,
Dar, insistînd, m-a acceptat
Acum regret c-am insistat !
1935

Alexandru BAŞTURESCU

Unui profesor de astronomie

N-ai telescop şi nici lunete,
Dar cumpătul tu nu ţi-l pierzi :
Îţi dai cu capul de perete
Şi văd elevii stele . . . verzi.
1938

N. BARBULESCU

Cineva mi-a spus că sînt taciturn

Că sînt tăcut, o ştiu prea bine
Şi nici nu pot altfel să fiu ;
Ce vrei să-ţi spun ? Minciuni nu ştiu
Şi adevăruri sînt puţine.
1939

Zaharia BARSAN

Cărţi pe sub mină

Mi-s foarte dragi librarii, dar
Un gînd necruţător m-apasă —
Să pot striga şi nu-n zadar :
— De-acum . . . cu cărţile pe masă !
1979

Adrian BECHERETE

Pe stradă

Am întîlnit o fată dulce,
Încîntătoare, dar distrată.
Părea că-i gata să se culce,
Atît era de dezbrăcată !
1979

Sorin BEIU

Unuia care vrea să se însoare

Socru-său, pensionar,
Îi mai dă iubitei fete,
Zestre, ceasul de perete ;
Dar el vrea . . . „de buzunar".
1948

Claudiu BEJAN

Unui „poet“

Amicu-şi duce-ncet, încet,
Un trai de treburi frămîntat ;
În timpul liber e poet.
(Noroc că-i veşnic ocupat.)
1975

Gheorghe BELEI

Epigrama

Nici sunete de harfă, nici clavir.
Surîs tăios — dar nu o lătrătură.
Să fie toate spuse cu măsură,
Căci versul e satiric — nu satir.
1973

Pavel BELLU

Epitaf

Ce folos c-a fost un nume
Şi o forţă, mai-nainte . . .
A murit uitat de lume,
Fiindcă lumea-l ţine minte . . .
1933

Sache BERARIU

Minunea secolului

Minunea, iată, s-a-ntîmplat :
Un prost sadea s-a vindecat !
Dar mulţi se-ntreabă : în ce fel
Prostia a scăpat de el ? !
1982

Corneliu BERBENTE

Pasărea Phoenix

Cînd o să-i moară soacra, cică,
De-ar fi s-o-ngroape chiar în drum,
El n-o s-o ardă, că-i e frică
Să nu se nască iar . . . din scrum !
1940

Gh. BERDAN

Nuntă cu dar

A cunoscut întreg oraşul —
Ba, pînă chiar şi suburbanii —
Un mire ce-şi găsise naşul
În socrul ce-a fugit cu banii !
1976

Corin BIANU

Poezie şi proză

I-am spus : „Ce tonuri minunate ! . . .
Îmi pare cerul un pastel !“ . . .
Ea mi-a răspuns : „Da, ai dreptate,
Mi-aş face-o rochie la fel“ !
1941

Alexandru BILCIURESCU

Unui fabricant de biseuiţi

Cînd cucereşte-o fată, tipul —
Prin fel de fel de exhibiţii —
El îi iubeşte fetei chipul,
Ea îi iubeşte biscuiţii !
1943

Artur BLASCIOC

Unor soţi cu diferenţe mari de vîrste

Nu-i o altă motivare
Că-mpreună ţineţi pasul :
El îţi dăruie ce are,
Tu-i asiguri parastasul.
1979

Valentin BLEOANCĂ

Edilitară

Au maşini la îndemînă
Şi ne scapă de gunoi
De trei ori pe săptămînă,
Deci din două-n două joi !
1979

Mircea BOGDAN

Unui poet care mă tot întreabă dacă i-am citit cartea

Nici un păcat n-am săvîrşit
Că opul nu ţi l-am citit ;
Poate-o s-o fac, dar sînt dispus
Să-l cumpăr de la „preţ redus".
1979

Maliu BOGOE

Unui pelerin ştiinţific

L-am revăzut, întors din Roma :
Păşea domol, clipind din gene —
Şi-am înţeles că sfînta lene
Intactă şi-a păstrat aroma.
1926

Vasile BOGREA

Femeilor

Femei ce-n cale mi-aţi ieşit,
Spre ce limanuri m-aţi fi dus,
De vă spuneam cînd v-am iubit,
De vă iubeam, cînd v-am tot spus ?
1935

I. St. BOGZA

Dreptul la dragoste

— Eşti bătrîn, bade Ioane,
Că abia mai sprijini bîta,
Dar te uiţi după codane . . .
— Cum, nepoate, nici atîta ?
1979

Ştefan BOITAN

* * *

Liţa vrea a-mi fi soţie,
Eu nu voi, căci e bătrînă.
Mai bătrînă ea să fie,
I-aş da poate a mea mînă.
1869

Dimitrie BOLINTINEANU



Unui „maestru"

Tu zburzi pe înspumate creste,
Iar eu pe-aproape de nămol . . .
Regret, nu pot pluti, maestre,
N-am stilul tău frumos . . . . şi gol.
1981

Ioan BOLOCAN

La moartea palavragiului

Lume multă în ogradă —
Curioasă ca oricînd —
Se înghesuie să vadă
Cum îi şade lui . . . tăcînd.
1980

Lala BOLOCAN

Pe mormîntul snobului

Întristarea lui adîncă
Poate de acolo vine,
Că nu ştie bine încă
Unde stă şi lîngă cine.
1976

Apollo BOLOHAN

Ciubucarul

E cinstit şi exigent,
Dar nevasta-l face-atent
Şi atîta-l cicăleşte,
Că sărmanul om . . . primeşte !
1983

George BOSSUN

Unui astronom amator

Vrea să-şi cumpere lunetă
Să observe o cometă
Care, după cum ştim noi,
Şade la etajul doi.
1963

Florica BOŢU

Unuia care-şi bătea joc de chelia mea

Da, am chelie-ntr-adevăr,
Şi-nghit acest al soartei hap ;
Vezi, eu am cap şi nu am păr,
Iar tu ai păr şi nu ai cap.
1940

I. Al. BRAN-LEMENY

Unei cochete

„Vai ! Capul mi-am pierdut !“, a zis
Cînd a greşit întîia oară . . .
Probabil că l-a regăsit
Căci s-a grăbit să-l piardă iară ! . . .
1913

Constantin C. BRAIESCU

Unui elev

Nici matematica nu-i grea,
În cazul cînd te ţii de ea,
Dar nu-i uşoară nici o carte,
Dacă te ţii de ea . . . departe.
1963

Gh. BREHARU

Sinceritate

Eu, care te-nşelam cîndva,
De azi voi fi supusul tău,
Că-s vinovat şi-mi pare rău . . .
(Pe-atunci, spun sincer, nu-mi părea !)
1979

Pavel BUCŞA

Unui poet

La vîrsta dumitale de acum,
Poeţi celebri nu aveau VOLUM.
În timp ce dumneata, cu mare-alai,
Scoţi trei pe an . . . şi tot nu-l ai !
1973

Valeriu BUCUROIU

Unui reformator al limbii

Toate vorbele uzate
Vrea din nou să le boteze :
El nu prinde-o fată-n braţe,
Ci o-nchide-n paranteze.
1905

Valentin BUDE

Certificare

Pe mormîntu-i, un erete
A scăpat un „ou“ bizar ;
Admirabilă pecete
Pe-un destin de găinar.
1976

Gheorghe BULIGA

Unei văduve

Să-ncerc să-ţi recomand un schit,
Adesea, doamnă, m-ai rugat ;
Un altul nu-i mai nimerit
Ca braţele unui bărbat.
1940

St. S. BURADA

Unor fete visătoare

O, fetelor, virtutea nu e
Decît un înger ce vă suie
Deasupra lumii de păcate . . .
În care-apoi, cădeţi mai toate . . .
1910

N. BURLANESCU-ALIN

Unui demagog

— Murdăria deranjează,
Supără şi poluează,
Are grave consecinţe . . .
Zise el, mîncînd seminţe.
1978

Gheorghe BUŢIU

Unui avocat, fost magistrat

Ai părăsit magistratura ? . . .
De mult şi ea te părăsea !
Îmbrăţişezi avocatura ?
. . . Dar nu te-mbrăţişează ea !
1928

Constantin BUZDUGAN

Epigrama

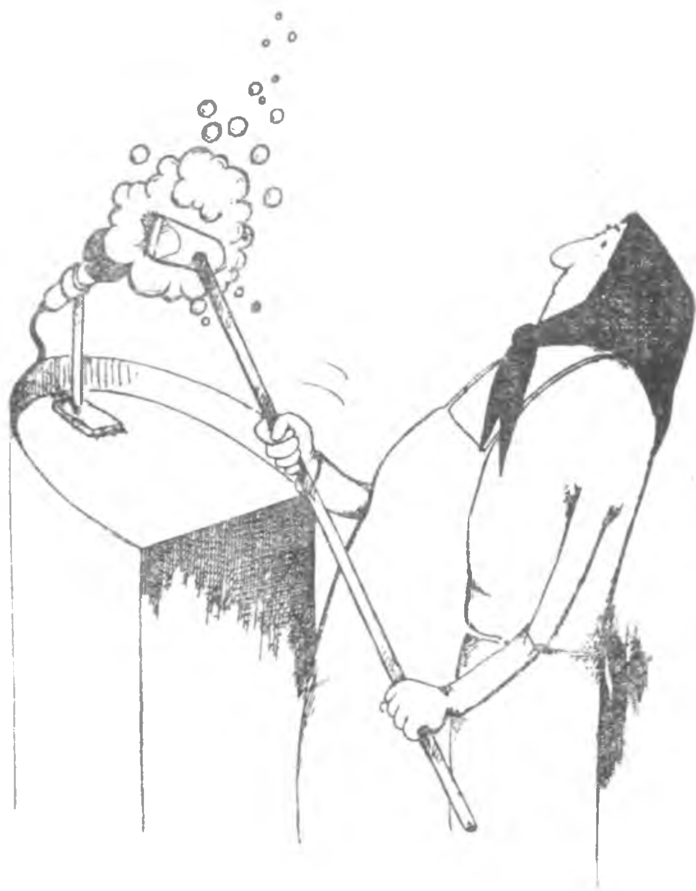
Patru versuri cît mai scurte :
Trei îţi fac un pic de curte,
Iar al patrulea, cu haz,
Te ciupeşte de obraz !
1976

Virgil CACINSCHI

Pe Dunăre de-ar curge vin . . .[4]

O, ar fi fenomenal !
Mai mult ca-n literatură,
Păstorel — pe litoral —
Ar umbla din gură-n gură !
1940

Ion CALBOREANU



Sistem

L-am întrebat pe-un cunoscut
Cum de-a ajuns așa bogat,
Și mi-a răspuns că i-a vîndut
Pe-aceia ce l-au cumpărat !
1974

Constantin CALOTA

Epitaf

Avocatul Igrec zace
În acest lăcaş de lut
Şi-n sicriu-i veşnic tace
Cum la bară a tăcut.
1939

Horia CALVINI

Unui filozof pleşuv

Măiastră-i Natura ! În veci nu greşeşte,
Ci toate le pune la loc potrivit :
Deasupra o Lună, sub care domneşte
O noapte adîncă şi fără sfîrşit !
1893

I. L. CARAGIALE

Unui confrate

Am rîs spontan, un rîs ca spuma,
La epigrama ce-ai citit ;
Și rîd în hohote și-acuma,
C-așa sînt eu : un ipocrit !
1975

George CARANFIL

La portretul fiicei pictorului

Privesc portretu-n care tatăl
Te-a prins sub pasta lui de foc.
Mai bine te-a făcut el singur,
Decît cu mama la un loc.
1967

Virgil CARIANOPOL

Unui sfătuitor

Din sfaturi ți-ai făcut colind,
Dar știm un singur lucru noi :
Că, orb pe orb povățuind,
Se duc de rîpă amîndoi !
1941

I. D. CASSANDRU

Unui medic

Văzînd că pacientul iar
Veni la dînsul fără dar,
Îi zise medicul ţîfnos :
— Să fii matale sănătos !
1977

Mircea CAVADIA

Pisica [5]

Pisica mea cu ochi de chihlimbar
M-alintă cînd n-o iau în samă, dar
Mă zgîrie cu unghiile-i fine
Cînd n-o alint — căci samănă cu tine.
1927

Otilia CAZIMIR

Lui Saşa Pană

Nu vreau să te-nţep cu ură,
Dar e lesne-literatură
Să-ţi pierzi vremea de pomană
Cu-aşa gînduri *ş-aşa pană !*
1938

Ion CĂLIFAR

Lui Teleor[*]

D. Teleor e-al epigramei rege.
Slujbașii lui : epigramiști o mie —
Ei fac conceptele și, se-nțelege,
El, ca un rege, numai le subscrie !
1901

Panait CERNA

Unei fete

Toată lumea ție-ți spune :
„Ești frumoasă de minune !“
Frumusețea ta, se știe,
Se găsește-n farmacie.
1948

Adrian CERNAU

Premiile literare

Tot cercetînd jurisprudențe,
Jurații au votat cinstit :
Străini de orice influențe,
Au premiat ce n-au citit.
1978

Laurențiu CERNEȚ

Unui plagiator al lui Vlahuță

De-ai descris atît de bine,
E-ntîmplare chiar firească,
De gîndim că-avut-ai muză
România . . . *pitorească.*
1934

Lorin CESANU

Învîrteală

Omu-acesta colosal,
Șef serviciu personal,
A ajuns, cotind pe cale,
Șef . . . servicii personale.
1983

Pavel CHERESCU

Unei „păsări de noapte"

Graiul ei fenomenal
I-a pierit, precum se știe :
„Ciugulind" într-un local,
A ajuns în „colivie" !
1980

Petru CHIRA

Unui poet începător

Şi făr' a-mi spune, văd uşor
Că eşti poet începător.
Un singur lucru m-a mirat
Abia-ncepuşi — şi-ai terminat !
1942

Aurel CHIRESCU

Unui semidoct

Cultura e un dat universal
De care nu se-atinge, pe motiv
Că i-ar părea cu totul neloial
Să-şi însuşească bunul colectiv.
1976

Gheorghe CHIRILĂ

Unui poet

Ajunse-n pragul disperării
Poetul de ţinută-aleasă . . .
Bătînd la poarta consacrării,
I s-a răspuns : — Nu sînt acasă !
1983

Grigore CHITUL

Unor tineri căsătoriți

Trecînd-o pragu-n brațe, el, ca mire,
Făcu-n bucătărie primul pas ;
De-atunci a avansat fără oprire,
Dar ea și azi acolo a rămas.
1974

Angela CHIUARU

Precautul

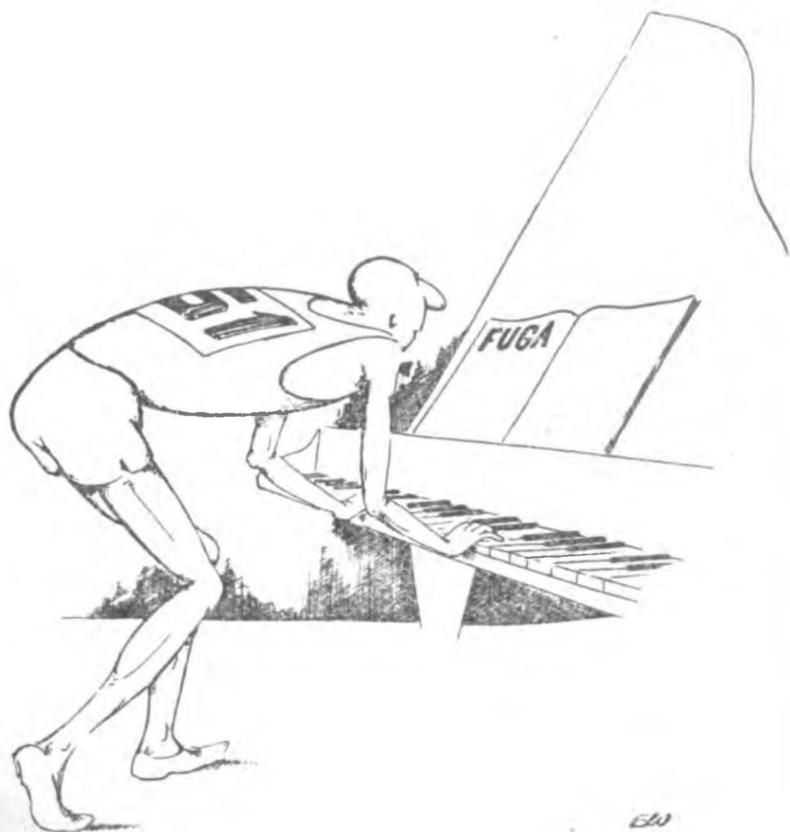
Goni din jurul ei băieții
Și-n gelozia lui de foc
Chiar și din cărțile de joc
A scos, bănuitor, valeții . . .
1974

Ilie CIOBESCU

Autoepitaful curtenitorului

Stimată doamnă, te conjur,
Oprește-te puțin din cale !
Te rog mă crede, pot să jur,
Sînt la picioarele matale . . .
1980

Petre CIOCLU


FUGA

Unui „parizian"

Gicu, galben de mînie,
S-a sculat şi-acum trăzneşte.
Ce-a visat. nici el nu ştie,
C-a visat în franţuzeşte !
1897

Virgiliu CIOFLEC

Unuia care nu-şi achită întreţinerea

Primind o casă,-n consecinţă,
A mulţumit emoţionat . . .
Pe urmă, drept recunoştinţă,
El a rămas . . . îndatorat.
1965

Al. CIUCLEA

Unui chirurg

Recunosc, ai înclinaţie.
Îţi admir chiar dibăcia . . .
De-o să-mi faci vreo operaţie,
Sper să fie-autopsia.
1979

Mircea CIUGUDEAN

Unui poet

Cartea ta e un tezaur
Unde aflu, pas cu pas,
Un filon curat de *aur-*
ea mediocritas . . .
1972

Andrei CIURUNGA

D-na Bulandra a fost pensionată de la Conservator

A fost pensionată doamna,
Să ierte, deci, şi versul meu :
Conservatorul, ştiu, conservă,
Dar orişicît . . . nu e muzeu.
1940

Dem. Ben. CÎRÎC

Îndoială

Iubito, dacă nu mă-nşel,
Cînd eu mă aflu lîngă tine
Îţi bate inima la fel . . .
Dar numai tu știi pentru cine !
1974

Vasile COBAN

Unui pripit

C-ai spirit mult de afirmare,
O zici şi te aprob profund ;
Tu ești de tipul celor care
Sparg gheaţa — și se duc la fund !
1972

Aurel CODREANU

Unei suportere gălăgioase

Nu-i plămădită dintr-un val,
Nici graţia nu-i ţine trenă . . .
Dar, după şuier şi scandal,
Înclin să cred că-i tot . . . sirenă.
1962

Mircea CODRESCU

Unuia care i-a dăruit iubitei un ruj de buze

Cadou-i practic, n-am ce zice,
Că — fie vorba între noi —
Ce-ai dăruit, iubite-amice,
Primeşti în rate înapoi !
1939

Dan COMAN

Destin

Adeseori prin parc ei au trecut
Ducînd de lanţ potăile pe-alei . . .
Căţeii lor aşa s-au cunoscut
Şi, prin reacţie *în lanţ*, şi ei !
1975

Const. CONSTANTINESCU

Unui şofer începător

Ca oricare trecător
Mă feresc de el cînd vine :
Dacă e începător,
Poate-ncepe chiar cu mine !
1967

George CONSTANTINESCU

Orchestră

E culmea „nevinovăţiei"
Şi, într-un fel, a melodramei,
S-acoperi trîmbiţa prostiei
Cu muzicuţa epigramei !
1974

Ghiocel CONSTANTINESCU

Beţivul pe litoral

După şapte, opt pahare,
Zise el, în zeflemea :
„De-aia este marea mare,
Că nu-i nimeni să o bea !“
1978

Iancu CONSTANTINESCU

Unei fete

Cînd a surzit, amar plîngea :
În lume ce s-o face ea ? . . .
Dar astăzi nu mai este tristă,
Că s-a făcut telefonistă.
1933

N. CONSTANTINESCU-COSSY

Unui „spadasin“

Ca adversar, eu nu-ţi port pică,
Nici nu te socotesc minor ;
Dar nici n-am să te cred pisică —
Cînd şoarecii te ştiu de-al lor.
1976

George CORBU

Unei actriţe

Îţi vine rolul ca mănuşa
Şi stai în el cu trup şi glas,
La fel cum şade corcoduşa
Într-un compot de ananas.
1982

Emilian CREMER

Cafeneaua

„La Capşa“, [7] unde vin toţi seniorii,
Local cu două mari despărţituri :
Într-una se mănîncă prăjituri
Şi-n alta, se mănîncă scriitorii !
1930

N. CREVEDIA

Iubitei

. . . Ai inimă de aur . . . Fie . . .
Să zic ca tine şi să tac ;
Dar, ce bizară-anomalie :
De cînd e-a mea, sînt mai sărac.
1908

CRIDIM

Suită axiomatică

Ăsta-i clasicu-adevăr :
Ciubotarii nu au ghete,
Croitorii n-au manşete,
Eu — dermatolog — n-am păr !
1982

Florin CRISTEA

Unei cîntărețe

La radio cînd o asculţi,
N-ai da pe vocea ei bani mulţi ;
Văzînd-o la televizor,
Dai totul şi rămîi dator !
1976

Ioan I. CRISTESCU

Altfel nu se poate

Iei nevastă, iei şi soacră !
Unde este măcelarul
Care-ţi dă doar carne macră ?...
Îţi mai dă şi os, tîlharul !
1941

Nicolae T. CRISTESCU

Regrete eterne

Moartea-amicului mă doare
Şi-s profund nemîngîiat,
Că se pierde o valoare :
Tot ce i-am împrumutat !
1978

Sandy CRISTESCU

Pe mormîntul unui poet

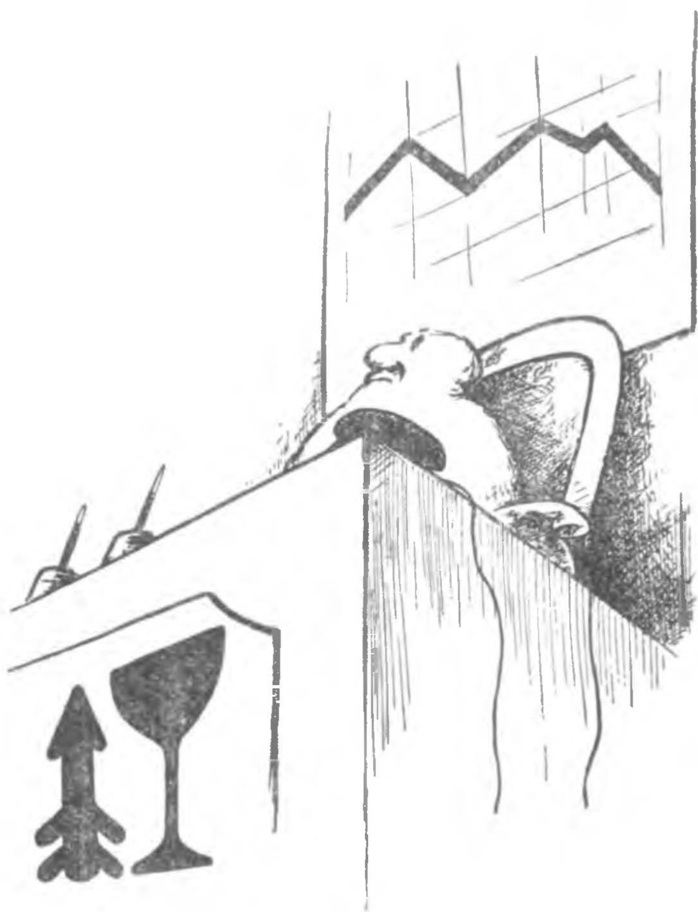
A plecat în Paradis
Cel ce-o viaţă, fără larmă,
A visat fără să doarmă
Şi-astăzi doarme fără vis . . .
1944

Nic. CRUCERU

Unuia care face poezii

Că tu ai stofă de poet,
N-am contestat-o niciodată,
Dar azi ţi-o spun, aşa, discret :
Păcat că e cam şifonată !
1942

Valeriu DABICIU



Lui G. Navarra, autorul volumului de epigrame
Şi eu l-am citit pe Marţial !

Şperţari, perfizi, servili, chiulăi,
Luaţi măsuri esenţiale !
Cu tipul o păţiţi, flăcăi :
E membru-al curţii . . . marţiale !
1980

Ioan DANCIU

De-ale blocului

O mică ironie-a vieţii
Îmi declanşează azi necazul :
Sînt mult mai subţirei pereţii
Decît, vecinului, obrazul !
1981

Neculai DARIE

Nedumerire de părinte

L-a dat la şcoală cu un gînd —
Să aibă cine-i scrie-un rînd . . .
Iar azi se-ntreabă, stînd pe vatră :
Pe ce-o să-i scrie ? Lemn sau piatră ?
1980

Traian DANCIULOIU

Fardurile

Azi de vrei
Să pupi o dată,
Săruţi pudră,
Iar nu fată !
1915

Hr. DASCĂLESCU

Mîngîierea unui poet

— Drama-mi, zău, e minunată,
N-a scos nimeni nici un şuier !
— Cînd căscam cu gura toată,
Cum puteam să mai şi fluier ?

Aron DENSUŞIANU

Poetului Stamatiad, care se îmbracă numai în negru

Am întrebat de ce porţi doliu
Şi mi s-a spus în mod precis
Că muza ta — ce crunt orgoliu ! —
De-atîta chin, s-a sinucis !
1942

Octav DESSILA

Alpiniştii

Eram uimit cînd i-am zărit
Pe creasta dreaptă şi înaltă,
Dar şeful meu m-a lămurit :
— Au ei pe unul care-i saltă !

1939

Mircea C. DINESCU

Nevestei unui veterinar

Nu te plînge, zău, de soartă !
A ştiut ea cui te leagă ;
Bine ca veterinarul,
Cine vrei să te-nţeleagă ?

1916

Cornelia DIN MOLDOVA

Libertate

Scos la pensie, Jenică[8]
Face astăzi tot ce vrea :
De cu zori şi pînă-n seară,
Bea, bea, bea, bea, bea, bea, bea.

1929

Al. Gh. DOINARU

Unui avar

Cugetînd cum vremea trece,
Banii albi îi strîngi în salbe,
Ca să ai cu ce petrece
Zile negre şi nopţi albe . . .
1938

Vasile DORNEANU

Arbori genealogici

Şi-a strîns srămoşii-ntr-un copac —
Pe orice ram e-un gentilom.
Cît despre-ai mei, mai bine tac :
Au coborît de mult din pom !
1978

C. A. DRAGODAN

Păstorel

Teodoreanu (zis : Al. O.),
Semnează-n cronici : „Păstorel".
Defect : preferă vin Bordeaux.
Virtuţi : e frate cu Ionel.
1942

Mihu DRAGOMIR

Unui consecvent

E chiar atît de retrograd
Şi-atît de refractar la toate,
Că trece rîul doar prin vad,
Convins că peste pod nu poate !
1982

Victor DRAGOTĂ

Unui obez

Cu cît mai des te întîlnesc,
Cu-atît îmi este tot mai clar
Că n-are rost să te-ocolesc,
Cînd mi-e mai lesne să te sar !
1983

Codruţ DUMBRĂVEANU

Amabilitate de musafir

Ascultînd amfitrionul,
Am conchis înveselit :
— Are spirit cu vagonul !
(Cu vagonul de dormit.)
1972

Titi DUMITRAŞCU

Unui preot

Cu tine chiar de joc şi-o lună,
La pocker să cîştig e greu :
Că dacă ai trei popi în mînă,
Înseamnă c-ai făcut careu !
1983

Dan C. DUMITRU

Peştele cel mare ...

Mă-ntreb şi eu, privindu-l pe Bibanu,
Cu gîndul aţintit spre zicătoare :
Cîţi actoraşi o fi-nghiţit, sărmanu',
Pîn-a ajuns şi el atît de mare ?
1982

Mihalache DUMITRU

De poftiţi

De poftiţi la nemurire
Cîtă am, o vînd acuşi,
Ca să cumpăr dragei mele
O pereche de mănuşi ...

Mihai EMINESCU

Bucurie

Personal am constatat —
Primăvara cînd soseşte,
Mobila ce-am cumpărat
Peste tot . . . înmugureşte.
1981

Gheorghe ENĂCHESCU

Lui Cincinat Pavelescu

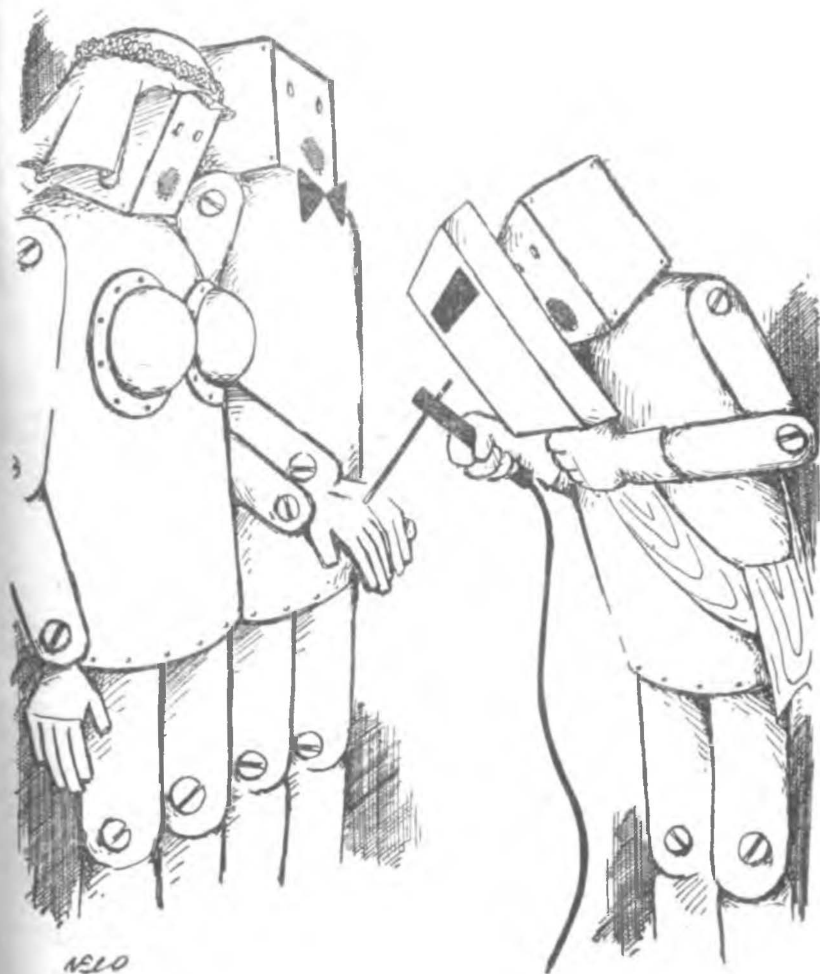
Ciudată soartă, Cincinat,
Ţi-a hărăzit natura ţie :
Să fii la Curte magistrat
Şi inculpat în poezie.
1912

Artur ENAŞESCU

Unui ins rezervat

Tace demn şi la nimicuri
Şi la teme cardinale.
Dar s-au mai văzut şi plicuri
Sigilate, însă goale.
1982

Cornelius ENESCU


NELO

Pălăriei mele

Ai salutat cohorte de „amici",
Femei frumoase, rude fără har,
Ai salutat pe firavi şi voinici,
Dar oameni cumsecade-atît de rar . . .
1943

Mircea ENESCU

Portret de epigramist

Calitate sută-n sută !
Elocvent chiar şi cînd tace ;
Şi-n catrene şi-n ţinută
E mereu „la patru ace" !
1981

Margareta FAIFER

Un gînd

Mii şi mii de valuri vin din larg mereu
Pîn-ajunge marea de adapă malul ;
Nu-ntreba nisipul cine poartă valul
Că ar fi în stare să-ţi răspundă : — Eu !

Elena FARAGO

Molia

De mii de ani e-aşa cum este,
Că-n evoluţia-i neroadă
Nu a visat s-atingă creste,
Ci doar atît a vrut : să roadă.
1981

Radu FELECAN

Zîmbetul Giocondei

Da Vinci, cu ilustrul lui penel,
I-a dat Giocondei zîmbet încifrat,
Gîndindu-se să aibă după el
Şi criticii o pîine de mîncat.
1975

Stelian FILIP

Amicul Ics

Bea cumplit, cum nime-n lume
Pîn-acuma n-a văzut,
Pînă-şi uită chiar de nume,
Pînă uită . . . c-a băut.
1894

Petre FÎNTÎNARU

Unui cochet

Capul tău — deşi cam chel —
E-ngrijit şi-arată bine . . .
Cîte faci tu pentru el ! . . .
Nici pe sfert el pentru tine !
1957

M. FLĂMÎNZEANU

Unui bărbat de stat

Că nu e orator energic,
Cine-ar putea ca să cîrtească ?
Atît de repede vorbeşte
Că n-are timp să mai gîndească.
1897

Toma FLORESCU

Obsesie

De un car de vreme-ncoace,
Ca un soare îndrăcit,
O-ntrebare mă tot coace :
Cum se simte-un nesimţit ?
1932

Teodor FRASIN

La spital

Pînă ieri, la chirurgie,
N-auzii de-aşa trăznaie :
Auzi colo, comedie,
Să-i plătesc ca să mă taie !
1978

Ioan FRENŢESCU

Unui făţarnic

Gîndeam, atent privindu-ţi faţa
Şi mă-ntrebam în sinea mea :
De ce-mi spui „bună dimineaţa",
Cînd mi-o doreşti atît de rea ? . . .
1981

Eugen FRUNZĂ

Epitaf unui activist cultural

Satul a venit aici
La mormînt, cu mic, cu mare ;
Poţi să vezi, de te ridici,
Prima ta . . . mobilizare.
1979

Nicolae FULGA

Lui Ion Pavelescu [9]

Cînd viu la Rîmnicu-Sărat,
Îmi amintești de Cincinat.
Atît de mult a strălucit,
Că i-ai rămas un satelit.

Horia FURTUNĂ

Glorie antumă

Poet ca el mai mare nu e —
O spun amicii și dușmanii —
Și dacă n-are azi statuie,
O va avea. N-a strîns toți banii !
1976

Mirel GABOR

Unuia

Adeseori îi vine greu
Chiar însuși să se recunoască ;
Statornic, a schimbat mereu
În viață, mască după mască.
1978

Eugen GAVRILIU

5 — Epigrame alese — II

Unui poet religios

Poet religios, el scrie
Atîtea versuri minunate
Ce-i pot aduce, după moarte,
Cel mult — iertarea de păcate !
1933

H. GĂBUNEA

Epitaf plagiatorului

Aicea zace-un literat
Ce-i fericit ca-n Paradis ;
Pe cînd trăia, a publicat
Ceva mai mult decît a scris.
1974

Traian GÂRDUȘ

Epigramistului

Nu orișicare om pătrunde
Cît har ți-a dat divinitatea :
Tu pierzi adesea trei secunde
Ca să cîștigi Eternitatea !
1943

Tudor GEORGE

Epitaf lui Păstorel

Mormîntul trist de sub terasă,
Turnat în marmoră și gips,
Ascunde un boem de rasă —
Și-o sete de Apocalips.
1939

N. GEORGESCU-COCOȘ

Unui pictor

Un pește cu volan și toartă
Și scris sub el — „natură moartă".
Păi, cum putea să iasă „vie",
Dintr-o idee-n agonie ?
1976

Vasile GHICA

Lui Kant

Ne potrivim într-o măsură,
Deși n-aș fi crezut vreodată :
Tu critici „rațiunea pură",
Eu — rațiunea poluată !
1979

Nicolae GHIȚESCU

Epitaf

Aici zace-un straşnic nume,
Cîntăreţ vestit în solo ;
De-ar mai fi şi-o altă lume,
Apoi vai de cei de-acolo !
1898

GIORDANO

Uneia [10]

Cînd mi-ai jurat pe veci iubire,
Ai fost cu-ncredere-ascultată . . .
Uitasem că-ntr-o minte scurtă
Şi veşnicia e scurtată.
1901

Emil GÎRLEANU

Femeia

Fiind din coasta noastră ruptă,
Bărbaţi — o acceptam oricum
Şi, pentru ea, mereu în luptă,
Ne rupem coastele şi-acum.
1940

Felix GLASSER


MAG....?
WHISKY?
KENT?
.......?
Ț! BRÎNZĂ

*Doamnei * * **

Doamna nu primeşte curte,
Nici cadouri ; probe noi :
Ics i-a dat o sărutare,
Ea i-a dat-o înapoi . . .

Octavian GOGA

Unui neobrăzat

S-a zvonit şi nu-ntr-o doară,
Cînd nu mai speram nimic,
Că pe plajă, astă vară,
S-a roşit şi el un pic !
1962

Nicolae GOLIVAR

Unui coleg jurist

Cînd vei lipsi de la şedinţă
Nu trebuie să-ţi pară rău ;
Să n-ai mustrări de conştiinţă :
Pot eu să tac în locul tău !
1976

Ionel GOLOGAN

Unuia

Îl înşeală cu vreo doi
Prea iubita-i jumătate,
Dar nu face tărăboi,
Că e în . . . minoritate.
1940

Remus GORGAN

Calomniatorului

Pe-atîţi în viaţă i-a „săpat“
Cu multă „inimă“ şi zel ;
Dar azi, murind, a renunţat
Şi sapă alţii pentru el !
1975

Victor GORŞCOVAZ

De-ale părinţilor

Pe librar, păţitul tată,
Îl întreabă într-o doară :
— Nu cumva e editată
Vreo algebră mai uşoară ? !
1982

Petre G. GORUN

Unuia care afirmă că sînt uituc

Că sînt uituc îmi spune el ! . . .
Aşa o fi ! Ce rău îmi pare . . .
Eu nu am ţinere de minte,
El minte-ar ţine, dar nu are !
1940

Nicolae GRASSU

Unui linguşitor

La Luvru-ajunse în sfîrşit
Şi cînd văzu pe Venus, zîna,
Precum era obişnuit
Şi ei îi zise : — Săru' mîna !
1977

Ion GRIGORE

Mărinimie

Nefăcîndu-i rău
Seamănului său,
E convins în sine
Că-i făcu un bine.
1974

Gheorghe GROSU

Fluctuații

Noi cuvinte-apar în grai,
Sau se țin de limbă scai,
Numai unul cam dispare :
E cuvîntul de onoare.
1979

N. HALMAGHI-SCOREANU

Unui epigramist

De cum lansă pe piață
Catrenele-n volum,
Nu prea-l mai vezi pe drum,
Că ține mult la viață.
1942

Emil HANGANU

Lui Horațiu

Bătrînule Horațiu, a Romei vechi mîndrie,
De care toți latinii în veci se vor mîndri,
Iubirea-mi pentru tine azi este și mai vie :
Iubindu-te pe tine, iubesc pe-Alecsandri ! [11]

B. P. HASDEU

Unei ipocrite

I-am declarat întotdeauna
Că seamănă grozav cu luna ;
Nu din motiv de frumuseţe,
Ci pentru cele . . . două feţe.
1972

Victor HÎLMU

La înmormîntarea lui Ics

Pe sicriu, lîngă sicriu,
Lumînări — peste-o duzină !
Şi-a trăit, pe cît îl ştiu,
Zeci de ani . . . fără lumină !
1937

Eusebiu HOTINCEANU

De la „poşta redacţiei"

În fine, a aflat recent —
De-aceea azi e rob tristeţii —
Că a ajuns în *iarna* vieţii
Doar cu o *brumă* . . . de talent.
1978

Gheorghe HREAPCA

*D-lui * * **

Toţi îţi par că-s nătărăi,
Dar nu-i lucru de mirare ;
Căci galbene îi par toate
Celui ce-are gălbenare.
1843

Alexandru HRISOVERGHI

Butoiaşului meu cu vin

Eşti singurul în lumea-ntreagă
De care pot să spun curat —
Şi fără frică de păcat —
Că nu-ţi lipseşte nici o doagă ! . . .
1904

Nicolae HRISTESCU

Unui poet bucovinean [12]

Tu, după nume şi talent
La festivalul literar,
Jucat-ai rolul eminent :
A cincea *Roată* de la car.
1915

V. HUŢAN

Unui „atlet“

Pe terenul Colentina
A venit atletul Laie,
Ca să sară cu prăjina
La bătaie !
1963

Vasile HUŢU

Unui revizor

Acelaşi lucru se remarcă
La un control „inopinat“ :
Gestionarul se descarcă,
Iar dînsul pleacă . . . încărcat.
1983

Ionel IACOB-BENCEI

Mărinimie

S-a dus tăticul dintre vii,
Lăsînd în urmă datorii . . .
Cei patru fraţi ai mei, uşor
Au renunţat la partea lor . . .
1974

Ilie IANCU



Parodistului bănățean Marius Munteanu, după cîteva zile petrecute pe litoral

Cînd se-nserează, pe faleză,
Cu epiderma-i tuciurie
Munteanu pare-o parodie
De-a lui, tradusă-n sudaneză !
1974

Dan Radu IONESCU

Unui pretențios

Caută pe orice cale
Să descopere defecte
Pe la alții. Pe-ale sale
Nu le vede, că-s perfecte.
1983

Miltiade IONESCU

Unui datornic

Cum tot comemorăm într-una
Evenimente mari sau mici,
Constat că se-mplinește luna
De cînd nu ai mai „dat“ pe-aici.
1966

Stelian IONESCU-ANGEL

Unui epigramist

Cartea ta ce nu dezice
O valoare de simbol,
A umplut un loc, amice,
Ce putea să stea și gol !
1930

Victor IONESCU-FAUR

Soției mele

De-mi faci capul calendar,
Las la voia dumitale
Să reduci din el, măcar
Sărbătorile legale.
1978

D. F. IONESCU-GHINDENI

Testament

Cînd voi muri, vreau, bogăția
S-o ia pe toată primăria,
Iar ginerelui meu îi las,
Cu dragoste, ce-a mai rămas !
1941

Anton IONESCU-PETRANA

Mariei [13]

Că te-am iubit ca un nebun,
De loc nu am tăgăduit.
Şi dacă vrei şi-acum ţi-o spun :
Am fost nebun cînd te-am iubit !
1896

Ion IONESCU-QUINTUS

Dorinţa de pe urmă

La locuinţa mea de veci
Tot mai aştept să vină-o fată,
Că nu e nimeni pe poteci
Şi am intrare separată !
1980

Mircea IONESCU-QUINTUS

Exces de viteză

Ce relaţie ciudată
Între pasăre şi om !
Şade cioara jos, pe-o roată,
Iar şoferul sus, în pom.
1980

Nelu IONESCU-QUINTUS

Paradox

Odihnind, chiar azi îmi pun
O-ntrebare-n ziua șaptea :
Dacă noaptea-i sfetnic bun,
Cum de unii-s proști ca noaptea ? !
1981

Laurian IONICA

Adevăr și minciună

Să-i spun că o iubesc, am ezitat
Și draga mea cumplit s-a supărat . . .
Ea uită că-adevăru-ntotdeauna
Nu se rostește iute, ca . . . minciuna . . .
1968

Aurel IORDACHE

Unui avocat care susține că a scris și el poezii, dar le-a pierdut

Le-ai pierdut, da-ntr-o privință
N-ai motive de regret :
Cu doi martori și-o sentință
Stabilim c-ai fost poet !
1979

Nae IORDACHE

Aspecte postume

La groapa nu de mult săpată
Mai vin, pe tristele alei,
O văduvă neconsolată
Şi-un oarecare văr al ei . . .
1974

Florin IORDĂCHESCU

La revista Convorbiri literare [14]

O, şefi ai unei generaţii,
Mîndrie-a României naţii,
Luceferi răsărind lunar,
Rog convorbiţi mai literar !

Nicolae IORGA

Amicilor

Vă-ntreb, amici, încă o dată :
La ce-mi mai daţi tîrcoale ?
Oh ! da, am inima bogată,
Dar — buzunare goale !
1893

Şt. O. IOSIF

Florin Iordăchescu e inginer silvic

Sînt şi codri şi păduri,
Sînt şi ingineri — mă-nclin.
Dar în codri-s uscăciuni
Şi-ntre ingineri, Florin.
1940

D. IOV

Moda feminină — o adevărată ştiinţă

Moda asta, orice-aţi spune,
Mini, maxi, cum e ea,
Cîte piedici i s-ar pune,
Tot *descoperă* ceva.
1983

Irimela IRIMESCU

Evoluţie

Cîndva, cînd o-mbia spre el,
O alinta cu „şoricel" ;
Trecură ani şi astăzi mai că
Direct i-ar spune „şoricioaică" ! [15]
1980

Constantin IURAŞCU

Îndemn

Voi, cei care, cu duiumul,
Căutaţi un adevăr,
Nu mai scărmănaţi volumul,
Că şi-aşa e tras de păr !
1978

Dumitru IUREA

Unui jobenat

Jobenul respectabil,
Sub care-ţi stă figura,
E rama care costă
Mai mult decît pictura.
1927

Sofronie IVANOVICI

Unui judecător spiritist

Minunezi cu spiritismul
Avocaţii şi colegii ;
Îţi vin spiritele toate,
Niciodată însă-al legii.
1919

Şt. IVANOVICI-TERENŢIU

La tribunal

Bătrînelul pişicher,
Veştejit ca nişte moaşte,
E-acuzat de adulter
Şi el — hoţul — recunoaşte
1982

Dimitrie JEGA

Unui filozof distrat

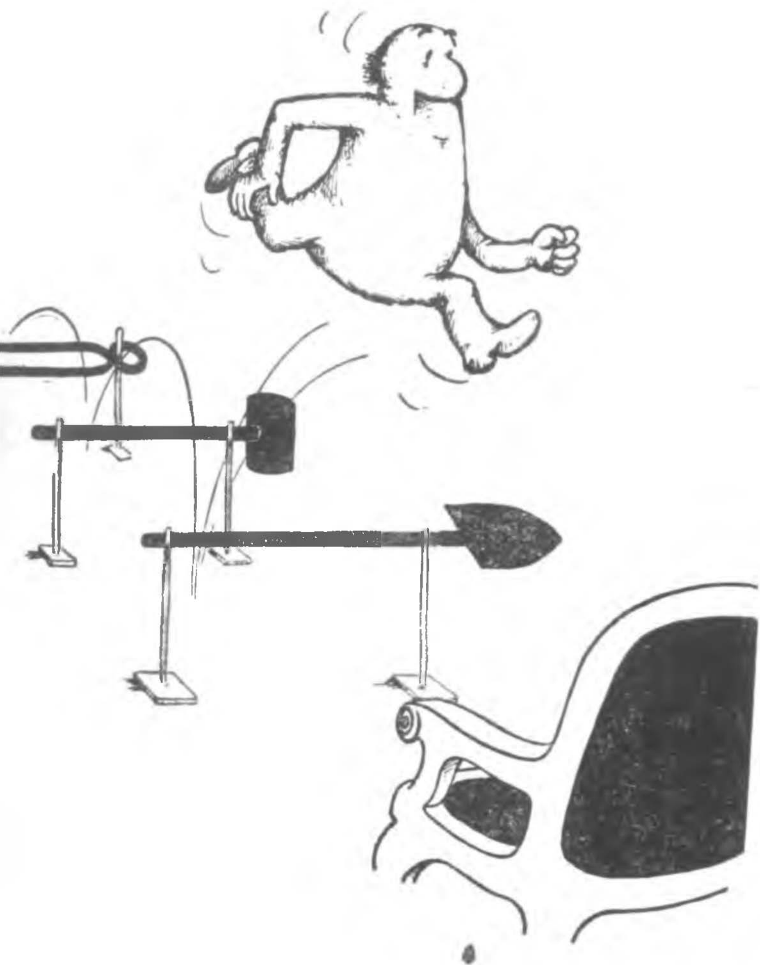
În sus, spre nori, îţi rătăceşte
Privirea ochilor miopi . . .
Mai bine, spre pămînt priveşte,
Că altfel rişti să dai în gropi.
1940

Georgel JITIANU

Epitaful unui astronom

Veşnic cercetînd
Stele căzătoare,
A văzut căzînd
Steaua-i protectoare.
1941

Victor KERNBACH



A propos de ...

I-am spus copilului atît :
— „De ce vorbești așa urît ?“
Și mi-a răspuns cu voce tare :
— „Citesc polemici literare“ !
1972

Traian LALESCU

Lingușitorul

Ins cu miere în cuvinte
Și dulceață în silabe ;
Multora le-o ia-nainte,
Deși umblă-n patru labe.
1980

Vasile LANGA

Unui scriitor

Cum suferea puțin de astenie,
I s-a prescris o somnoterapie ;
El — receptiv la sfaturi medicale —
Citește-acum din scrierile sale !
1968

Alexandru LĂPUȘNEANU

De ştii

De ştii tainele-unor inimi
Le păstrează. Taci-le !
Nu mai fi şi tu talanga
Ce trădează vacile !
1905

Barbu LAZAREANU

Tramvaiul

Ics aşteaptă cu nevasta
Rebegit în ploaia rece ;
Toate trec în lumea asta,
Doar tramvaiul nu mai trece !
1919

Haralamb G. LECCA

Lui Ştefan Ciubotăraşu

El ca om e drăgălaş,
Ca actor iar bună notă,
Ca poet — ciubotăraş,
Iar ca spirit e ciubotă !

George LESNEA

Unui confrate epigramist

Mă priveşti cu încruntare,
Parcă vrei să mă deochi,
Şi m-acuzi că nu am sare ! . . .
Ştiu ! mi-ai da-o tu . . . în ochi !
1929

F. LOBODĂ

Sfat

Dintotdeauna se cuvine
Să porţi respect unei femei ;
Să-i cazi în braţe se cuvine,
Dar să nu-ncapi pe mîna ei !
1981

George LUNGOCI

La un vernisaj

Văd picturile sumare,
Văd şi preţurile-n liste,
Dar sînt toate — mi se pare —
Mult prea . . . suprarealiste !
1980

Nicolae LUPESCU

Interpretări

Soţiei nu i-a povestit,
Dar el e sigur că studentul —
Vecinul lor — e zăpăcit,
Că prea greşeşte-apartamentul.
1983

Victor MACAREVICI

Lui Ics, care vrea să servească două cauze deodată

Nu te scuza, că te-nţeleg,
Citesc în tine ca-ntr-o carte,
Voieşti să fii în două părţi,
Spre-a nu rămîne „într-o parte".
1887

Alexandru MACEDONSKI

Invăţătură

Învăţăm de mii de ani
Şi tot nu luăm aminte :
Prostul plînge după bani
Şi deşteptul după minte.
1978

Ernest MAFTEI

Unei epigramiste

În mine-ţi împlîntaşi, Minervă, [16]
Întreaga trompă cu venin,
Dar spiritul e-atît de fin,
Încît nici nu se mai observă !
1937

Constantin MANOLESCU

Unuia, amenințat cu desfacerea contractului de muncă

Ca să nu mai stea pe ace
Se calmează singurel :
— Ei, și dacă mi-l desface,
Parcă ce găsește-n el ?
1982

Gheorghe MANOLIU

Pă și pă

Dacă zăreşti paharul plin,
Zici : uite colo „pă Storin“ ; [17]
Dar cînd e gol un păhărel,
Zici : uite colo — Păstorel !
1949

Ion MANU

Proces

Vecina ei o insultase
Spunînd că n-are patru clase ;
La tribunal s-a stins pricina :
Avea trei clase şi vecina.
1982

Traian MARCU

Duel epigramatic

„Spadasinii“ de-i compar
Eu constat un fenomen :
După orice nou catren,
Îl prefer pe . . . adversar.
1943

Valentin MARCU

Unei tinere căsătorite

Mare-ţi fuse ghinionul
Cînd te-ai măritat cu Nae,
Că ţi-a aplicat dictonul :
„Două inimi şi-o bătaie !“
1940

M. AR. DAN

Unei actrițe

Să te numeri printre stele
Ai nevoie, evident,
De o brumă de talent
Și de-o ploaie de proptele.
1975

Teodor MARICARU

Uneia

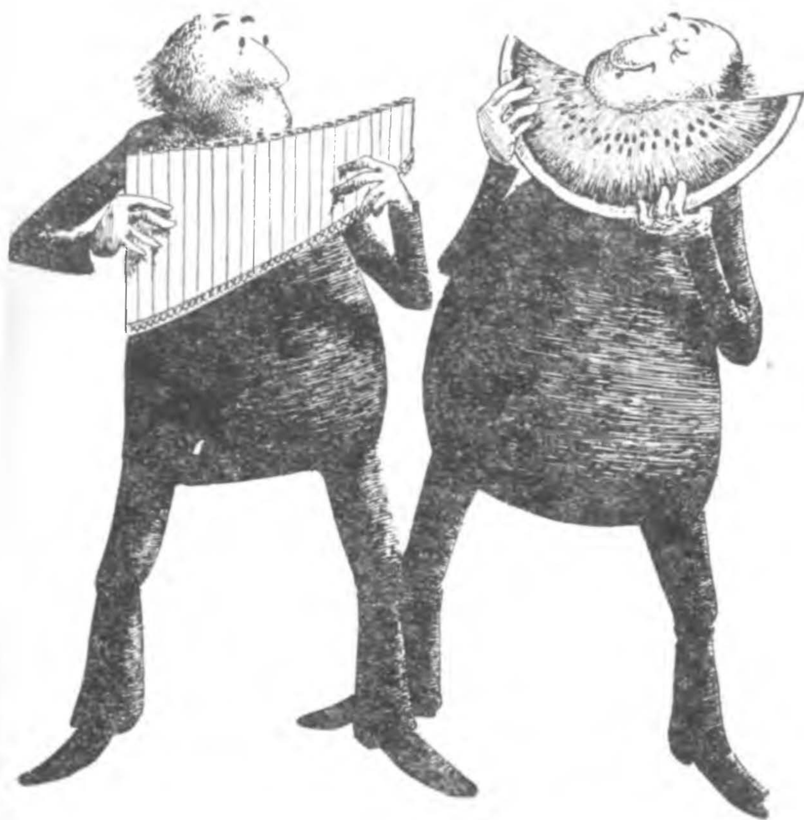
Părul șerpuind, gorgonă, [18]
Și cu zîmbetul pe buză . . .
Ai voi să fii madonă
Și nu ești decît meduză. [19]
1940

Măndica MARIN

Unui ospătar cu ochelari

La socoteală el a pus
Vreo șaptezeci de lei în plus
Păcatul a căzut, mă rog,
Pe medicul oftalmolog.
1984

Ștefan MARINESCU



Unui poet

În zadar te-ascunzi, poete,
Sub frumos pseudonim ;
Chiar semnînd a tale versuri,
Vei rămîne anonim.
1924

Antonian MARINESCU-NOUR

Unei gurmande

Cînd te văd atît de grasă
Că abia te mişti prin casă,
Îmi explic şi eu, anume,
Cum mai sînt flămînzi pe lume !
1978

Nina MARINESCU-POPEEA

Potrivire

Ce potrivită căsnicie !
Ea-i bună şi frumoasă foc
Şi cu bărbatul, cum se ştie,
Se completează reciproc !
1975

Ioan MARTIN

Dacă vei fi întrebat de Dorel Dorian

Aştept, mai bine de un an,
O nouă piesă de Dorian ;
Dar autorul s-a calmat :
Nu mai răspunde . . . ne-ntrebat.
1965

S. MASSLER

Discriminare

Ades şi eu sînt ispitit
Ca voi, să muşc un fruct oprit.
Dar responsabila nu vrea :
I-l dă lui Ics, pe sub tejghea.
1983

Mircea MATCABOJI

Reciprocitate

Amîndoi se trag pe sfoară
Nici mai mult, nici mai puţin :
Ea — că este domnişoară,
El — că are „buletin“.
1972

Imperiu MATHEESCU

Unui incult

Gramatica nu prea o ştie
Şi foarte multe lucruri încă.
În fond, ce-i pasă cum se scrie ? —
Contează doar cum se mănîncă . . .
1969

D. C. MAZILU

Unui dentist

Ce extracţie păgînă
La acest dentist „model“ !
Nu mai merg acolo pînă
Nu-l extrage şi pe el.
1965

Aurel MĂDÎRJAC

Tragere la semn

Deşi turnat în bronz el pare,
Iar gluma mea-i o pietricea,
Cînd îl ating cu ea îl doare
Şi sună gol, a tinichea.
1965

Tudor MĂINESCU

Dragoste cu termen redus de N. Crevedia

De romanul tău
Nu-i nimic de spus,
Decît doar că-i scris
Cu talent . . : *redus*.
1939

Traian T. MALAESCU

Cromatică

Luni nevasta-i castanie,
Joi devine albăstrie,
Sîmbătă e platinată . . .
Eu sînt negru . . . doar la plată.
1963

Cicerone MARACINEANU

Unui actor și poet [20]

Sătul, pe scenă, să repeți
Ce-au scris o seamă de trăzniți.
Trecuși și tu între poeți,
Desigur, ca să-i compromiți !
1941

Victor MARCULEȚ

Mi-a spus c[illegible] politicos :
„Serviți, că-i fraged și gustos !"
Și uite-așa mîncai, se pare,
Strămoașa unei zburătoare.

Ion MĂRGINEAN

Numărul de telefon,
Cînd i-l cere Mădălinii,
Ea revine pe alt ton :
— Vreau și eu pe al mașinii !
1983

Cristina MESEA

Definiție

Epigrama e o vacă —
Bestie cu patru coarne ;
Mulsă, umple o bărdacă,
Numai ca să o răstoarne !
1982

Toma MICHINICI

Contradicție filozofică

E un dialog șocant
Între mine și-o vecină :
Eu îi tot vorbesc de Kant,
Ea-mi tot zice de cantină.
1982

Nicolae-Paul MIHAIL

Pretenții absurde

Nu cereți nopților lumină,
Nici morții — viață de apoi ;
Nici cărți, că nu știu cum se face,
Că nu se mai întorc 'napoi !
1933

N. Gr. MIHAESCU-NIGRIM

D-nei Maria Tănase

Întrebarea-i la tot pasul :
Cine-i azi în țară asul ?
E Tănase . . . ăl cu nasul,
Ori Tănase . . . a cu glasul ? !
1939

Octav MIHAILEANU

Unei cucoane cu cățel

Că pupi cățelul tău în bot,
Eu nu mă mir, ești chiar cu haz ;
În schimb, îmi pare prea de tot
Că el te linge pe obraz.
1936

Const. MIHAILESCU-CONEMY

Constatare

În catrene cînd am pus
Uneori, puțin venin,
Am avut o poantă-n plus
Și-un prieten mai puțin !
1975

Ion I. MIOC

Unui artilerist

Bateria lui Pandele
Veșnic va învinge hopul,
Că nu trage cu ghiulele,
Ci mereu îi sare dopul !
1940

N. Al. Cr. MIRONESCU

Trepte

O fată are-amicul meu,
În treapta-ntîia de liceu ;
Mai are-o treaptă şi vă spui
C-o să se urce-n capul lui !
1981

Alexandru MISIUGA

Unui şofer

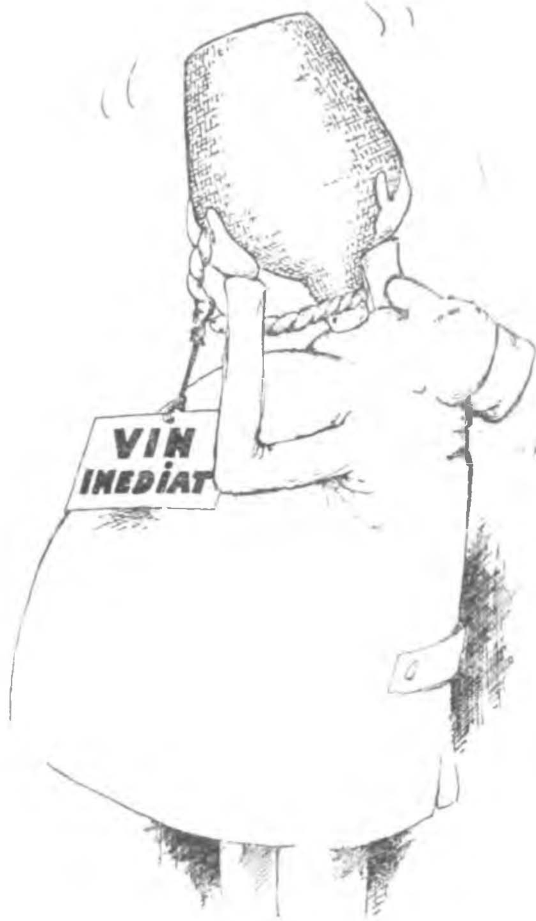
Scăpat întreg din tamponare,
Dar la fiolă fără spor,
Ar da toţi ţapii — ştie care —
Pentru un ţap ispăşitor.
1980

Gheorghe MITROAICA

Lui Giuseppe Navarra

Am ştiut epigramişti
Chinuind o rimă, trişti,
Toţi aceştia în afara
Lui Giuseppe de Navarra . . .
1976

C. MIU-LERCA


VIN
IMEDIAT

Din lumea celor care nu cuvîntă

Rătăcit prin colț de hală,
Zise, mort de plictiseală,
Un ciocan, pe limba lui :
Jelui-m-aș și n-am ... *cui !*
1983

Mihai MOL[illegible]

Unor martori mincinoși

Că dumealor n-aduc lumină,
E-o calomnie sfidătoare !
Priviți-le cinstita mină ! ...
Lumina lor e ... orbitoare.
1975

Constantin MON[illegible]A

Meteorologică

Cînd e vorba de prognoză
Situația nu-i roză :
Se prevede pe de rost
Starea vremii ... care-a fost.
1983

Barbu MORCOVESCU BARMO

Echitate

Nu sînt pusă pe război,
Dar de-atîtea generaţii,
Carul vieţii-l tragem noi,
Iar din bici pocnesc bărbaţii.
1976

Otilia MORŢUN

Unor actori abonaţi la dublări de roluri

În imensul ei tezaur
Arta are, de cînd e,
Cîte un talent de aur,
Dar şi multe de „doublé" . . .[21]
1940

Jean MOSCOPOL

Unei foste colege de şcoală

Deşi ni-s vîrstele egale,
E între noi o controversă :
De ce la anii dumisale
Numărătoarea e inversă ? !
1977

Octavian MOŞESCU

Logică

În decembrie, Costică
E decis să se însoare ;
Ziua-atuncea e mai mică,
Pe cînd noaptea-i mult mai mare !
1900

Constantin MULȚESCU

La un cenaclu s-au citit poezii „siropoase"

De un ceas recită juna
Și vă spun în mod discret :
Dacă mai citește una,
Nu mai scap de diabet !
1978

N. MUNTEAN

La teatru

Profit că-n pauză-i lumină,
Ca să admir cocheta sală,
Dar ochiul trage spre vecină —
Și ea, pe jumătate goală.
1968

Dumitru MUNTEANU

La o comemorare a epigramistului Cincinat Pavelescu de către cenaclul umoriștilor „Ridendo" — Timișoara

Îl implorați — a cîta oară ? —
Să se transfere din văzduh ;
Mărețul spirit nu coboară
La masa celor fără duh !
1973

Unei epigramiste

Vrei în lupta asta strînsă,
Să cîștigi mata duelul ?
Tot ce e posibil. Însă
Nu cu rima — cu rimelul !

Tudor MUȘATESCU

Epitaf scris în jargon — stilul M. R. P.-Villon

Aci mi-s eu. gagiu şucar,
Coţcar ceva de n-am cuvinte,
Cel mai a-ntîia miștocar ;
Să moară ăla care minte !
1974

Giuseppe NAVARRA

Epitaf

Bău pahar după pahar
Să-nece-un presupus „amar“,
Dar nu știm cum și în ce fel,
Paharul l-a-necat pe el.
1978

Ștefan NĂSTASE

Prietena

Cum, dragă, te-apucași de scris ? !
Țe felicit, ai prins momentul,
Că bine-a zis ăl care-a zis :
Cu vîrsta vine și talentul !
1983

Liliana NEAGU

Idilă

Ea cu bucle aurii . . .
El romantic și poet,
A-mbătat-o cu-n sonet
. . . Lîngă două baterii.
1978

Grigore NEDELCU



Testamentul unui antrenor

Vă implor, din astă clipă,
S-aveți grijă de echipă
Și să o formați mereu
Numai pe . . . scheletul meu.
1983

Ion NEGREANU

„Talent“

Pegasul tău lipsit de har,
Ce galopează ca furtuna,
Aripile și-arată rar,
Copitele întotdeauna.
1982

Grigore LUPESCU

Unui soldat

În permisia aceasta
A-nțeles și el, sărmanul,
Stînd cu soacra și nevasta,
Cît de blînd e căpitanul !
1977

Dumitru NICOLESCU

Unui actor

Pe scenă amuzezi ades,
Iar rîsu-l smulgi fără de silă ;
Chiar eu — n-o spun din interes —
De cum apari, zîmbesc . . . cu milă.
1919

Mircea NICOLESCU-BIDEANU

Unuia

Mă-njură — i-am făcut cîndva un bine —
Oricît ar vrea, n-am să-i răspund de fel ;
Îl las să se înalţe pîn'la mine,
Dar n-am să mă cobor pînă la el !
1914

Ioan NICOLESCU-CHIC

Unui bărbier

Nea Stamate, nu de ieri,
E un as printre frizeri :
Eu îl rad de la bacşiş,
El mă rade cu un . . . şiş !
1967

Octavian NICULESCU


PAUZĂ
DE
MASĂ!

Definiție

Epigrama, ce ridică
Veșnic semne de-ntrebare,
E o mare mult mai mică,
Însă tot cu-atîta sare.
1975

Yarodara NIGRIM

Orgoliu

N-aveți decît, în zeflemea
Să mă luați, că am un viciu,
Dar vreau măcar la cripta mea
Să figurez în frontispiciu.
1981

Virgil NISTOR

Spațiu mic

Capul mare-abia îl mișcă,
Minte-n el, puțină are ;
Pentru pasărea prea mică
Colivia e prea mare.
1981

Ilie OANȚĂ

Unui scriitor

Modest, aşa cum e din fire
Şi cum îl ştiu de-un şir de ani,
Nu scrie pentru nemurire,
Ci pur şi simplu pentru bani . . .
1973

Gh. OGRIN

Casierului reginei [23]

El şchioapătă şi-i trist cînd e să dea parale,
Dar nu mai şchioapătă cînd are de luat.
Să deie Domnul, numai şchiop să calce-n cale
Şi să se-ndrepte cînd va fi crucificat.
sec. XVI

Nicolaus OLAHUS

Unui pictor

Cînd ţi-am văzut întîi pictura,
M-a prins o poftă de mîncare . . .
Ci, iar fixîndu-mi uitătura,
Văzui stînd scris : „Apus de soare“ !
1943

Liviu OLARIU

Fraților epigramiști — Quintus

De la Quintus [24]-ul cel mare
Pin'la cel mai mic, se pare,
S-a creat o dinastie
Renumită prin chelie.
1930

Geo OLTEANU

Unui mincinos

Dacă vorbești și-mi vine-n minte
In vino veritas latinul,
Deduc din cîteva cuvinte :
Nimic nu ai comun cu vinul !
1978

Vasile C. PANAITESCU

Aspecte de la o premieră

Printre figurile mortuare,
Ori adormite — după caz —
Un domn rîdea . . . Nici o mișcare :
Făcea și el . . . haz de necaz.
1942

G. PAPADOPOL

Unui bibliofil

În etajera ta bogată,
Cărţi netăiate am găsit.
De ce ? M-am lămurit îndată :
Să-ţi aminteşti ce n-ai citit !
1939

Paul I. PAPADOPOL

Autoepitaf

În viaţă-am scris ceva catrene,
Sonete, chiar şi-un epitaf . . .
Dar mult mai mult mi-am scris sub gene
Cu un creion dermatograf.
1978

Eugenia PAVEL

Epitaf

Nu-l plîngeţi că, -ncepînd de ieri,
Îşi doarme somnul cel de moarte —
Tot nu venea de nicăieri
Şi nici n-ar fi ajuns departe . . .
1976

Sorin PAVEL

Unui scriitor [25]

Voind să pari original,
Ne spui c-odat-ai fost hamal.
Nu te jura ! E inutil !
Se recunoaște după stil !

Cincinat PAVELESCU

Unui plagiator [26]

De vrei ca lumea să petreacă,
Din al meu spirit ia din nou . . .
Izvorul limpede nu seacă
Oricît s-ar adăpa un bou !
1925

Ion. I. PAVELESCU

Epitaf [27]

Uitat de soare și de lună,
Poetul doarme — nu-l treziți . . .
A decedat de moarte bună,
Deși a scris așa cum știți.
1942

Mircea PAVELESCU

Autorului poeziei „M-am hotărît să nu mai citesc"

Poetul face-un pas măreț,
Uman și înduioșător,
Căci pierde, după cum vedeți,
Pe singurul său cititor.
1969

N. D. PÂRVU

Norocul epigramiștilor români

Avem norocul special
De a-l citi pe Marțial.
Și-l mai avem și pe acel
De-a nu fi noi citiți de el.
1971

Aurelian **PĂUNESCU**

Hamletiană

Sub privirile-i severe
Fac și eu firescul gest
De-a mă-ntinde după rest ;
Însă . . . restul e tăcere ! [28]
1983

Ioan PEIA

Unei amice

De patruzeci de ani în şir
O felicit de ziua ei,
De patruzeci — ca un martir —
Iar ea susţine că de . . . trei.
1939

Ion PENA

Apropo de statura mea „mini"

Cu gîndul spre abisuri dus,
O constatare fac smerit :
Că sînt pe drumul spre apus,
Deşi m-aş vrea mai răsărit !
1982

Gheorghe PENCIU

Unui actor scandalagiu

Lumii-i pare un miracol
Că mai vii pe la spectacol,
Cînd în bloc, la nesfîrşit,
Dai spectacol . . . gratuit.
1972

Valeriu T. PERIANU

Unui curtezan

Curtea ce i-o faci, amice,
Doamnei Igrec, de vreun an,
Poţi s-o laşi în părăsire,
C-a ajuns curat maidan !
1910

I. Gr. PERIEŢEANU

Lui Cincinat Pavelescu

Să nu te superi, Cincinat,
Că un Nigrim [29] te-a atacat ;
El nu-ţi clinteşte, orice-ar scrie,
Un fir de păr . . . de pe chelie.
1922

Camil PETRESCU

Intr-un cenaclu literar

Din toţi înscrişii — cam trei sute —
Vreo cinci scriu vrute şi nevrute,
Vreo şase-şapte sînt flecari,
Iar restul — critici literari !
1979

Constant PETRESCU



Întrebare fără răspuns

„Nu ai mustrări de conştiinţă ?“
El tace, exprimînd mirarea ;
Nu din motiv de pocăinţă,
Dar nu-nţelege întrebarea . . .
1975

Nicolae PETRESCU

Unei fumătoare

De la medic a aflat
Într-o zi, tot adevărul :
Foarte bine-oxigenat,
Din păcate, e doar părul.
1983

Nic. PETRESCU-REDI

Comportament

Ciudate sînt făpturile neghioabe
Cînd simt în nări stăpînul idolatru !
Un cîine face sluj pe două labe,
Slugarnicul se tîrîie pe patru.
1979

George PETRONE

Unui plagiator

Ca orişicare cititor,
Văzînd poemul tău, confrate,
Mă-ntreb : semnezi ca autor,
Sau . . . doar pentru conformitate ?
1971

Eugeniu PETROVANU

Într-un restaurant

Arhimede-i primul — după cît reţin —
Care-a demonstrat că în natură,
Un volum de apă, cufundat în vin,
E egal cu vinul ce se fură.
1976

Costache PLĂCINTĂ

Unui chivernisitor

Om calculat şi chibzuit,
Ce bine traiul şi-l împarte !
Din două cheltuiește trei
Și pune numai cinci de-o parte !
1928

C. V. PLAEŞU

Unui nechibzuit

Toată viața și-o trăi
Fără-a pune „punct pe i“ ;
Și din astfel de greșeală,
Strînse-o tonă de cerneală.
1983

Vasile PLEȘU

Fardul

Că-s fardate și grimate,
Vai, ce calomnie !
Se roșesc la față, toate,
Doar din modestie !
1936

Elena POENARU

Sentimente filiale

Patru frați, zdrahoni, cuminți,
Toți cu stare și cu fală ;
Dar cu bunii lor părinți
Stă o soră . . . medicală.
1983

Eugen POP

Împăcare

Plec, Doamne, *dintre vii*, uşor,
Fără tristeţe, fără drame,
Nu îmi umbreşte nici un nor
Credinţa. Şi-*n oraş* sînt crame.
1983

Ioan POP

Unui preot

Prea cucernice părinte,
Ai porniri spre cele sfinte,
Dar trădezi şi mult elan
Pentru gusturi de . . . profan !
1942

George POP-CALINEŞTI

Inscripţie

Am observat pe gardul tău
O placă mare : „Cîine rău".
Dar cîine n-ai, încît înclin
Să cred că-i pusă de vecin.
1973

V. D. POPA

Cît de mare

Cît de mare . . . ești un prost !
Știi tot cerul pe de rost,
Dar nu poți să faci un pas
Dacă nu te duc de . . . nas.
1946

Victor Ion POPA

Paradox

De-i adevăr în ce se spune —
Că toate fetele sînt bune,
Cum se întîmplă că din ele
O parte ies neveste rele ? . . .
1971

Aurelian POPESCU

Cronica unui naiv

I-a dat, sărmanul, ce-a putut
Și chiar o casă i-a făcut ;
Că-i fără interes, aleasa
I-a dovedit, stricîndu-i casa !
1974

Caten POPESCU

Unui poet pletos

Ar fi mai bine de te-ai tunde.
Luînd exemplu de la fete . . .
Talentul nu se-ascunde-n plete ;
În plete știi cine . . . se-ascunde.
1941

Grigore POPESCU

Imposibilul

Nici cu-o epigramă fermă,
Cît ai fi de percutant,
Nu străpungi o epidermă
Dacă e de elefant !
1982

Constantin PĂUN

Epigramistul N. Ghițescu zice că seamănă cu Asnavour

Cînd te privesc ceva mai bine,
Observ că parcă-aduci cu el ;
Dar el nu seamănă cu tine —
Nu-i nici epigramist, nici chel !
1982

Valentin Smarand POPESCU

Gura lumii

Auzind c-au divorţat,
O vecină se încruntă :
— Oare, ce i-a apucat ? . . .
C-au scos bani frumoşi la nuntă !
1933

C. POPESCU-BERCA

Unui provocator la duel

Mi-a aruncat cu anasîna
Mănuşa, fără de temei . . .
Ce-o face fără ea, căci mîna
S-o spele, n-are obicei ?
1943

P. POPESCU-PEPPO

Epitaf

Aici zace bietul Igrec,
Care veşnic a fost criţă ;
A murit văzînd că popa
Îi dă vinu-n linguriţă !
1936

I. C. POPESCU POLYCLET



Constatare

Doamne, pînă unde merge
Nărăvașul soartei val ! . . .
Că te face chiar și rege
Cîte-odată . . . la un bal.
1933

G. N. POPESCU-ȚÎNȚĂRENI

Prostiei

Drama ta — o știu —
Indignare naște :
Propriul tău fiu
Nu te recunoaște.
1975

Valeriu POPOVICI

Femeia

„Femeia-i sfîntă . . . Ne dă zile",
Grăiește-o cugetare-adîncă,
Dar cu-nțelesuri mai subtile :
Ne dă, dar ni le și mănîncă !
1940

Corneliu POPP-NELI

Unui epigramist

Cincinat, fiind în stare
Gravă de ebrietate,
I-ar fi zis lui nea' Cutare
„Talentatul meu confrate".
1972

Ion Larian POSTOLACHE

Mie însumi

Nu duelez cu nimeni ; adversarul
De-mi iese-n față, nu mă tem de el.
Cu mine însumi, biet, îmi port amarul,
Că sînt cu mine-n permanent duel !
1975

Ion POTOPIN

Poetului insipid

Citind poemul lui rebel,
Un adevăr ni se impune :
Nu-i important ce spune el,
E important ce . . . nu ne spune.
1976

Teodor PRACSIU

Epitaf lui Păstorel

M-a nenorocit groparul
Cu nemernica lui sapă !
A săpat adînc, tîlharul,
Pînă cînd a dat de apă !
1939

Alexandru PREDESCU

Proprietarului meu

Eu ţi-am promis, în chip firesc,
Că nu mă mut pîn' nu-ţi plătesc
Şi cum respect tot ce discut,
Nu ţi-am plătit, deci nu mă mut.
1940

Ion PRIBEAGU

Un sfat bisericoşilor

În biserică de intri,
Ai să mergi cu pas domol.
Inima să-ţi fie plină,
Iară capul fie-ţi gol !
1898

Sextil PUŞCARIU

Unor femei care-și ascund vîrsta

Să le urăm acestor doamne
La anii care nu i-au spus,
Să aibă cît mai multe toamne,
Că primăverile s-au dus !
1973

Taisia PUȘCAȘU

Unei pianiste începătoare

Domnișoara Mița are
La clavir, răbdare mare ;
Dar socot că cei ce-ascultă
Au răbdare și mai multă.

George RANETTI

Unei septuagenare care pretinde să i se spună „Bébé“

La pretenția matale,
Ca să fie justă treaba,
Iată ce-am găsit cu cale :
Să schimbăm „Bébé“ în . . . „baba“ !
1983

Nicolin RĂDUICĂ

Unei cochete

Te-a-mpodobit cu-atîtea grații
La leagăn, zîna ursitoare,
Că, darnică, cum ești din fire,
Le-mparți acum la fiecare.
1934

Florica RĂDULESCU

Sinonimie

Spre-a menaja obrazuri „tatuate“,
Mai multe sinonime s-au ivit :
„E-n vîrstă“, „cam trecut“ sau „în etate“,
Cînd e, de fapt, de-a dreptul ramolit !
1976

Mircea RĂDULESCU

Croitorului meu

Pe croitorul meu, Ilie,
L-am amînat cu-o datorie
Pînă-ntr-o zi, cînd, plictisit,
Pierzînd răbdarea . . . m-a croit !
1915

Const. A. RETORIDE

Norocului

Mărginit ! Dă-n gropi ! Zbanghiu !
Ce răbdare minunată . . .
Îl insult de cînd mă știu
Și nu sare să mă bată !
1914

Const. RÎULEȚ

Unui pictor

I-am dat bani mulți, golind sipetul,
Să-mi facă în ulei portretul,
Dar el a șters-o secătura !
Așa că mi-a făcut . . . figura.
1896

Radu D. ROSETTI

Unui amic

Prea ești categoric tu :
Cînd spui nu, rămîne nu.
Dar de ce nu vrei mata,
Cînd spui da, să fie da ?
1976

Sandu RUSSU

În loc de epitaf

Nu pot săpa în slove reci
„Aici dormi-voi mii de ani“,
Că locul meu nu e „de veci“,
Ci-nchiriat pe șapte ani . . .
1938

Aurel RUSTEA

Valoarea epigramei

Mă-ntrebă un negustor :
— Cam cît iei pe-o epigramă ?
— Drept să spun, mulțumitor :
Două-njurături de mamă.
1933

Alecu I. SANDA

Unei amice

Cu atîtea frămîntări
Provocate de-o idilă,
A trecut prin multe stări,
Însă nu prin cea civilă.
1976

Octav SARGEȚIU

Unui „creator“

Vizitat de poezie
Numai noaptea — noaptea scrie.
Ziua, ca trezit din vis,
Rîde singur de ce-a scris.
1978

Florea SAVU

Unui prost

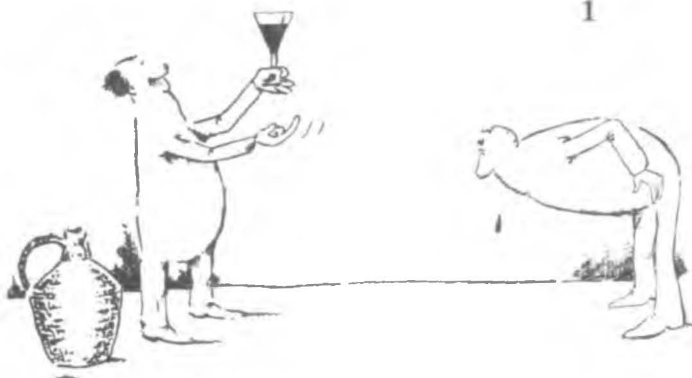
Cînd îți vorbește, presupui —
Văzînd ce seacă-i orice frază —
Că în pustiul minții lui
Nu se găsește nici o oază.
1978

Ion SANDULESCU

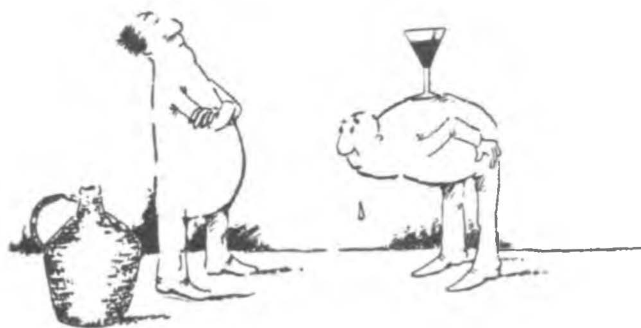
Unor logodiți

Că-i doctor el — ea-l vrea bărbat,
Iar el o vrea — că zestre are.
Știința e de cumpărat,
Iar dragostea e de vînzare.
1900

V. SCÎNTEIE



2



Epitaf

Sub această blîndă floare
Zace-un pumn de praf stingher,
Ce-a rămas din piatra care
S-a izbit de-un caracter.
1972

Leonida SECREȚEANU

Unui avocat

Că n-ai procese, nu-i rușine ;
Notariat tu faci adese,
Și orice act făcut de tine
E-o mare sursă de procese !
1943

Ioan E. SEVERIN

Actriței Ics

Așa ne-a vrut superba divă :
Pe „dînsul“, că-i bogat în bani,
Pe mine fiindcă — dimpotrivă —
Sînt mai sărac ceva în . . . ani !
1945

Valentin SILVESTRU

Ironie

Dintre poeţii care mor
De propria chiar mînă-a lor,
Acei — atîţi — cîţi mai trăiesc,
Probabil nu se recitesc.
1912

Dim. SIMIONESCU-SIMICEL

Banalitate

Cel mai bun dentist din urbe,
Cu-aptitudinile sale
Face ca oricare altul :
Scoate dinţi şi ia parale !
1938

Romeo SLĂTINEANU

Pe mormîntul unui avar

Plecat din viaţa efemeră,
Hrăneşte viermii subterani ;
Priviţi-l ! După-atîţia ani,
E-ntîia masă ce-o oferă !
1939

Virgiliu SLĂVESCU

Retrospectivă

La fel ca la un teanc de bani,
Priveşte-n poze vechi, uitate . . .
Avea pe-atunci în minus ani,
Dar şi un plus de demnitate.
1975

Corneliu SOFRONIE

Unui creator

Mie, stilul său nu-mi place,
Că-i ermetic, nepătruns,
Cu idei ce s-au ascuns
De ruşine că-s sărace !
1963

J. SPIRESCU

Amendament

Mi-au transmis aseară ştirea
Ochii fetei, inocenţi :
Banii n-aduc fericirea
Dacă nu-s suficienţi . . .
1983

Elian STANCU

Deziluzie

De cînd mi-ai terminat portretul
Şi-ai strîns, maestre, şevaletul,
Bubică urlă cu ecou
Şi latră-ntr-una . . . la tablou.
1934

Gh STĂNCULESCU

D-şoarei T. P.

Atîta te-ai fardat
C-ai fi produs scandal,
Nu la un simplu bal,
Ci chiar la bal mascat !
1938

D. N. STĂNESCU

Consecinţele alcoolului

Cum să cred că-s fioroase,
Cînd crîşmarul, nea' Costică,
Are trei perechi de case
Din rachiu şi secărică ?
1938

Dumitru T. STĂNESCU

Unui bătrîn, rău la suflet

Contrar aspectului său fizic,
Eu prea bătrîn nu îl socot :
E alb la păr, fără-ndoială,
Da-n cerul gurii-i negru tot.
1935

Petre STĂNESCU

Unui recenzent

Citit-am cronica-n ziar
C-aproape-o știu și pe de rost.
Un lucru însă nu mi-e clar :
Volumul este bun sau prost ?
1971

Nelu STERE

Epitaful unuia care a călătorit mult

Veșnic a umblat hoinar,
Stînd acasă foarte rar ;
Chiar și-acum, cînd a apus,
Doarme . . . dus !
1940

Aurel STERESCU-OREL

Amicii noştri

Amicii noştri ce sînt oare ?
Sînt păsările călătoare :
Cînd este cald la noi, sosesc,
Iar cînd e frig ne părăsesc.
1897

Theodor M. STOENESCU

Unuia cu relaţii

Cît de solid tutor ai pune
La pomul care-i altoit,
De n-are rădăcini prea bune
El moare cînd l-ai răsădit.
1979

Petre STOIAN

Mofturi

Pe duduca de Cotnar,
Zaibărul n-o vrea mireasă ;
Are farmec, are har,
Dar nu-i place, că e . . . Grasă.
1978

Aurel STORIN

Unui calamburgiu

Tot servind aceeaşi ciorbă —
Socotind-o de efect —
Ai ajuns, la prima vorbă,
Să devii curat . . . infect.
1934

Iancu STROESCU

„Melomanul“

La concert — nu-i un secret —
Sforăia în mod discret,
Iar cînd s-a trezit, a zis :
— Mi-a plăcut, a fost un vis !
1972

Ion St. SUCIU

Ciudăţenie

Uneori în viaţă —
Lucru curios —
Cînd le spui pe faţă,
Toate-ţi ies pe dos.
1980

Alexandru SUHAROSCHI



Unui actor

M-am bucurat cînd l-am văzut
În rolul lui de condamnat,
Dar mult noroc nu am avut,
Că-n actul doi a evadat !
1973

Emil ȘAIN

Unui parvenit

O s-aducem pentru el
(C-are zile numărate),
Un coșciug mai larg nițel,
Ca să poată da din coate.
1971

Mircea ȘANDRU

Unei Desdemone [30] *răgușite*

O ucidea neîndoios
Nefericitul african.
Chiar dacă n-ar fi fost gelos,
Ci doar un simplu meloman.
1973

Virgil ȘCHIOPESCU

Noua angajată

S-a ivit, nu știu de ce,
O colegă nouă
Și cu cea care mai e
Stau degeaba două.
1981

Florea ȘTEFĂNESCU

Pe mormîntul unui critic literar

În pămîntul care-l ține,
Zace criticul defunct.
A ajuns și el, în fine,
Azi, în cel mai critic punct.
1946

Dumitru TABACU

Avocaților

Avocații spun întruna
Că urăsc și ei minciuna ;
Ei o spun, tot ei s-o crează,
Că, atuncea, chiar . . . pledează.
1935

Gheorghe I. TAZLAUANU

D-lui Ian . I

Un bătrîn să satireze
Pe-alt bătrîn, nu este greu :
Nu e greu să copieze
Cineva portretul seu. [31]
1873

Gheorghe TĂUTU

Logofătului Tăutu

Străbunul meu, vel logofet.
Era la suflet darnic :
Știind că n-am s-ajung poet.
M-a hărăzit . . . paharnic !
1971

Nicolae TĂUTU

Autoironie

Cu Vlahuță sînt leit :
Nici el nu e decorat . . .
El, fiindcă n-a primit,
Eu. fiindcă nu mi-au dat.

D. TELEOR

Definiție

Epigrama-i o formulă
De-a lua oricărui as
Muștele de pe căciulă,
Ca să i le pui pe nas !
1941

Titus TENȚIU

Logică

Popa Man[17] e om cu cap,
Bere bea-n polobocel !
Doar nu-s capră — zice el —
Să mă mulțumesc c-un țap !
1936

Al. O. TEODOREANU

De la Vlahuță citire . . .

Spuse Ghiță într-un tremur
Bînd din vinul de opt lei :
Nu de sticlă mă cutremur,
Ci de conținutul ei !
1981

Gabriel TEODORESCU

Din culise

„De-al tău succes, iubită-amică,
Din inimă m-am bucurat !“
Atît a apucat să zică
Şi inima i-a şi cedat !
1982

Mihai TEOGNOSTE

Acustică

Acustica e bună
Şi face chiar furori :
Întîi auzi sufleurul
Şi-n urmă pe actori.
1907

Leonte THIERER

Romeo modern

Îţi dedic şoptite stanţe,
Trist, sub cerul monoton :
Julieto, dă-mi speranţe
Sub cămaşa din balcon !
1979

Petre TIPARESCU

Unui om de nimic

Că eşti o simplă nulitate,
O secătură, un spanac,
Un nătărău, un terchea-berchea,
De ce s-o spun ? Mai bine tac !
1938

Alexandru TIRON

Capricii de vară

Acum e cald şi dulce timpul . . .
Acum e parcă o cisternă . . .
De ne-nţeles e anotimpul . . .
Ca o metaforă modernă !
1973

Ştefan TITA

Poesis

Cînd Jupiter născu pe-Atena, [33]
Veni pe lume şi . . . migrena.
Poeţii, astăzi, nasc idei
Şi-„oftează“ alţii pentru ei.
1981

Sanda TOMA

Gastronomică

În literatură,
Cînd vorbim de burtă,
Eu sînt prăjitură,
Păstorel e turtă !

George TOPÎRCEANU

Paralelă

Maşina e ca o nevastă,
De care, dacă nu-ţi prea pasă,
Ori nu te-ascultă şi-i năpastă,
Ori dă în gropi, şi-apoi te lasă
1977

Rodica TOTT

Personalitate

Omul ăsta ţine cu tot zorul
Să exprime puncte de vedere —
Şi-şi citează antevorbitorul
Care n-a avut nici o părere !
1973

C. TRANDAFIR

Egoistul

În lupta dintre *noi* şi *eu*
Sau dintre-*al nostru* şi *al meu*,
Oricîte piedici ar avea
Tot va sări . . . de partea sa.
1976

Mircea TRIFU

Instantaneu la tribunal

Săli aglomerate
De împricinaţi ;
Unii au dreptate,
Alţii avocaţi.
1975

Ştefan TROPCEA

Unui candidat la studenţie

E tipul candidatului perfect —
De cînd încearcă, nu mai ştie anul . . .
Impune însă tuturor respect,
Că-i mai în vîrstă mult decît decanul.
1976

Mihai TRUFAŞU



Comercială

Ospătari, bufetieri,
Vînzători sezonieri,
Şefi de săli cu mare-afiş . . .
Toţi o apă şi-un bacşiş !
1982

Constantin TUDORACHE

Seară de dans

— Ce factor de risc
Te-a frînt, odalisco ? . . .
Lumbago, menisc ?
— Hernie de DISCO !
1984

Zeno TURDEANU

Unui poet

Cum cu fiecare rimă
El comite cîte-o crimă,
Volumaşul lui stingher
E un fel de . . . cazier.
1976

Nicolae ŢAŢOMIR

Tinerilor „moderniști“

Se cred inovatori în artă,
Izbind în epigoni pitici ;
De-ar mai citi, ar ști că poartă
Veșminte noi . . . de la bunici !
1973

Gabriel ȚEPELEA

Epitaf unui premiant

Zace-aici un ins cuminte
Ce din lume-acum s-a dus —
Fericit că de-azi-nainte
O să aibă numai + .
1936

Titi ULMU

Teatru absurd

Pe scenă totul e perfect,
Se simt actorii ca acasă ;
Nu are piesa subiect ? . . .
Dar scaunelor ce le pasă ? !
1970

Gh. UNGUR

„Politeţe“

Nu ştiu care-o fi pricina,
Dar cîntarul — ce mirare ! —
Se înclină, bată-l vina,
Numai către vînzătoare.
1982

Mircea URSEI

Obiceiuri

Cînd văd cum trage la măsea,
Îmi zic că timpul nu prea fuge :
Era un prunc pe cînd sugea,
Acum e mare şi tot suge.
1983

Izu VAISMAN

Conjugală

Soaţa, vrînd să-mi facă cheful,
Cînd prestanţa mi-o verific,
Recunoaşte că sînt şeful,
Dar cu titlu . . . onorific.
1982

Vasile VAJOGA

Lui George Lesnea

S-ascult pe Lesnea-n epigramă
N-ar fi în fond grozavă dramă ;
Durerea-i alta și mă curmă :
Îmi cere să și rîd la urmă.
1955

George VASILESCU

Despre punctualitate

De cîte ori a-ntîrziat
Pe loc a fost sancționat,
Că șeful rău se enervează
Cînd cineva . . . îl concurează.
1981

V. D. VASILIU

Tinerilor „obosiți" din tramvaie

Dacă ei pe bancă stau,
Să-nțeleagă tot poporul :
Se-odihnesc pentru că au
De parcurs tot viitorul !
1981

Georgeta VATAVU

La expresia fizionomiei unei fetițe

Căutătura-ți va război,
Zîmbirea-ți cere pace ;
Și să mă-mpac cu tine voi,
Dar să mă bat îmi place !

Iancu VĂCĂRESCU

Unei antologii de epigrame

În volum, ca într-o zeamă,
Autorii, toți intrară ;
Numai biata epigramă
A rămas pe dinafară.
1976

Vasile VĂRĂDEAN

Unui poet

Sonore versuri te pricepi a face.
Chemate, rimele îți vin la trap ;
Dar, ca Victoria din Samotrace, [34]
Ele au aripi, însă nu au cap !
1939

Nicolae VĂTĂMANU

Reflecție

Văzu cindva un cămătar
Pe-un biet nenorocit coșar ;
Privindu-l, zise cu mîndrie :
„Vai, ce murdară meserie !“
1907

VERO

Marginalii la un roman polițist

Deși mă-atrage, nu-l citesc ;
Ar fi zadarnică-aventură,
Cînd criminalu-l bănuiesc
De la-nceput . . . din semnătură !
1982

Dragoș VICOL

Unui motociclist

Își iubea motocicleta
Mai ceva decît pe Geta.
Și gonind spre Țăndărei,
A murit de dragul ei.
1963

Ștefan VIDA

Unui critic literar

Şi-a preschimbat condeiu-n sapă
Şi-i priceput : la o adică,
De bagă el pe unu-n groapă,
De-acolo nu se mai ridică.
1980

Sorin George VIDOE

Unuia, lipsit de caracter

Că-i lipseşte caracterul,
E o glumă rău venită ;
Dînsul îl posedă, însă
În valută convertită.
1936

Petru VIERU

Arheologie

În pămînt un ol carmin,
Dar verdictu-i evaziv :
Unii zic că-i chiup de vin,
Alţii . . . urnă de beţiv !
1983

Valentin VIŞINESCU

Vecinului

Facem toţi economii
Anulînd deşteptătorul :
Ne trezim în zori de zi,
Cînd îşi bate el covorul.
1977

Costin VÎLSU

Curiozitate

— Tăticule, acest pletos
E un străin ? — Fii serios !
De-al nostru e, ce vrei să fie ?
Dar e străin de frizerîe !
1976

Ion VLADIMIR

Unuia

Pe trunchiul unui pom în floare
Cu grijă ai crestat un semn,
Să-ţi aminteşti de ziua-n care
Aveai o inimă de lemn.
1976

Costel VLĂDESCU




REDUCERE
25%

Unui profesor

La gramatică-n predare,
Nu-şi depune-n van silinţa :
Tot elevul e în stare
Să-i *decline* . . . competinţa.
1932

George VOEVIDCA

Unui preot

În altar puţin e-n sticlă
Sîngele lui Dumnezeu,
Dar în beci ai opt butoaie
Şi te-mpărtăşeşti mereu !
1941

Fl. VOICAN

Uneia care exagerează cu silueta

Contrar ca în Chamisso, [35]
Povestea ta-i mai sumbră :
Tu ţi-ai pierdut fiinţa
Şi ai rămas o umbră !
1939

I. VOLEDI

Unui neglijent

De gripă spre-a se face bine,
Se folosește de buline,
Dar cei de prin tramvai insistă
Să folosească și-o batistă.
1980

Ion VULPESCU

Unei doctorițe, în autobuz

Locul ți-am cedat atent —
Bucuria ți-a fost mare :
Eu sînt primul pacient
Pus de tine pe picioare !
1979

Ioan ZAHARIA

Prostul

„Doar prostu-i fericit“ —
Zic — spune un adagiu . . .
El însă a zîmbit,
Crezînd că-i un omagiu.
1974

Ion ZAHARIA

Unui revizor necinstit

Cînd a prins în deficit
Un gestionar, odată,
Într-atît l-a săpunit,
Că l-a scos basma curată !
1970

George ZARAFU

Unor frumoase

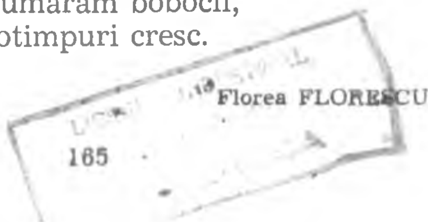
Prinde sîngele să-mi fiarbă
Cînd mă aflu-n preajma voastră ;
De-aș avea, ca alții, barbă,
Cred c-ar deveni albastră.

Al. CLENCIU

Precizare

O spun cu vîrsta mea epocii,
În graiul nostru românesc,
Că toamna numărăm bobocii,
Da-n alte anotimpuri cresc.
1982

Florea FLORESCU



NOTE

[1] Fluviu al Infernului, în mitologia greacă.

[2] Publicată sub pseudonimul *S. A. Conta.*

[3] Adresată poetului N. Crevedia.

[4] *De-ar curge pe Dunăre vin...* — volum de epigrame şi poezii de N. Georgescu-Cocoş, dedicat lui Păstorel (Al. O. Teodoreanu), care este şi eroul acestor scrieri. Titlul modificat al volumului a constituit tema unui concurs organizat de revista *Epigrama* (1939), unde a fost prezentată şi epigrama lui I. Calboreanu. În epigramă e vorba despre cele trei guri prin care Dunărea se varsă în Marea Neagră.

[5] În volumul *Fluturi de noapte*, Otilia Cazimir publică un ciclu de 37 catrene, incluzîndu-l şi pe cel selecţionat de noi. Fără ca autoarea să specifice, ciclul îi este adresat lui Topîrceanu.

[6] D. Teleor, pseudonimul lui Dimitrie Constantinescu (1858—1920), renumit epigramist al vremii sale.

[7] Restaurantul *La „Capşa"*, vestit local situat pe Calea Victoriei din Bucureşti, frecventat de protipendada scriitoricească şi artistică a capitalei, între cele două războaie mondiale. O vreme s-a chemat *Bucureşti.*

[8] Jenică Lambrior, institutor băcăuan, căruia, Al. Gh. Doinaru îi închină volumul *Lambriorisme*, cuprinzînd 101 epigrame, cu toate bahice.

[9] I. I. Pavelescu (1889—1924), frate mai mic al lui Cincinat. Epigrama este nedreaptă, deoarece I. I. P. a fost un epigramist şi poet remarcabil. La un moment dat, Societatea Scriitorilor Români instituise un premiu *Ion Pavelescu*, pe care-l atribuia celui mai bun sonet al anului.

[10] Publicată sub pseudonimul *Emilgar.*

[11] S-a susţinut că în personajul Horaţiu din *Fîntîna Blanduziei*, Alecsandri s-a întruchipat pe sine însuşi, ba chiar că actorul care interpreta acest rol ar fi fost machiat astfel

încît să-i semene. Faptul e certificat şi de o epigramă a lui Macedonski, adresată lui Alecsandri :

Orbit de-al gloriei nesaţiu,
Albit de ani, dar tot copil,
E lesne să mă faci Zoil
Cînd singur tu te faci Horaţiu.

[12] Este vorba de poetul bucovinean G. Rotică (pseudonimul lui Gavril Rotariu — 1866—1951).

[13] Renumita actriţă Marioara Voiculescu, prima soţie a epigramistului.

[14] Epigrama a fost publicată chiar în revista „Convorbiri literare".

[15] Denumirea populară a trioxidului de arsen, puternică otravă.

[16] Autorul împrumută presupusei epigramiste, în mod ironic, numele zeiţei înţelepciunii.

[17] Gheorghe Storin (1883—1968), puternică personalitate a scenei româneşti, Artist al poporului, Laureat al premiului de stat.

Autorul epigramei a fost de asemenea un fruntaş al teatrului românesc, distins cu titlul de Artist emerit.

[18—19] Monştri mitologici, avînd priviri de foc şi capetele încolăcite de şerpi.

[20] Epigrama îl vizează pe actorul şi poetul Emil Botta.

[21] Aliaj folosit la confecţionarea bijuteriilor.

[22] Miron Radu Paraschivescu (1911—1971), autorul volumului *Cîntice ţigăneşti.*

[23] Luare de poziţie în favoarea lui Erasmus din Rotterdam, căruia Carol Quintul îi aprobase o pensie viageră, pe care casierul reginei întîrzia să i-o plătească.

Epigrama este versificată de G. Navarra, după traducerea liberă din latină a lui Ştefan Bezdechi.

[24] Ion Ionescu-Quintus (1875—1933), tatăl epigramiştilor Mircea şi Nelu.

[25] Adresantul epigramei este Tudor Arghezi. Răspunsul lui Arghezi, nu prea elegant, apare în *Facla,* an VIII, nr. 29, 12 iulie 1912 — p. 576. Îl reproducem :

Hamal nu ştiu vreodată să fi fost.
Dar de-aş fi fost orice-ai voi, fireşte,
Fante senil, sau magistrat, sau peşte,
Tu tot poet ai fi şi-atuncea, prost.

[26] Titlul complet al epigramei este: „Unui plagiator care iscălise în revistă *Flacăra* o epigramă de a mea". Catrenul îi este „dedicat" lui Cincinat, care într-adevăr făcuse acest lucru. Regretatul scriitor Mircea Pavelescu, nepotul celor doi frați epigramiști, a explicat această întîmplare — nu singulară — spunîndu-ne că Ion îi aducea uneori lui Cincinat epigrame, spre a le supune părerii fratelui mai mare, pe care-l considera maestru. Cincinat punea hîrtia lui Ion, undeva, peste manuscrise de-ale sale, iar cînd i se solicitau epigrame, lua din teancul respectiv și le înmîna redacției. Evident, este o motivare, chiar dacă nu prea temeinică. Ceea ce rămîne neexplicat este faptul că în volumele de epigrame ale lui Cincinat și Ion (ambele din 1925, cel al lui Ion fiind editat postum), figurează două epigrame identice.

[27] Inițial adresată scriitorului Octav Dessila, angrenat într-un lung duel epigramatic cu M. Pavelescu.

[28] „Restul e tăcere" — ultimele cuvinte ale lui Hamlet, din tragedia lui Shakespeare.

[29] N. Gr. Mihăescu-Nigrim (1871—1951), scriitor. A purtat un duel epigramatic cu Cincinat Pavelescu, dovedindu-se inferior maestrului.

[30] Soția lui Otello, personaj din opera lui Verdi, creată după tragedia lui Shakespeare.

[31] S-a păstrat forma arhaică „seu", în loc de „său", pentru necesitatea de rimă.

[32] Într-o variantă, în loc de „Popa Man" figurează „Victor I.", acesta din urmă fiind Victor Iamandi (1891—1939), gazetar și om politic.

[33] Potrivit legendei, Atena (Minerva) s-a născut din capul lui Zeus.

[34] Celebră statuie antică, reprezentînd-o pe zeița victoriei. A fost descoperită în stare deteriorată, în insula Samothrace din Marea Egee.

[35] Adalbert von Chamisso (1871—1938), poet și prozator romantic german de origine franceză. Principala sa scriere este povestirea *Extraordinara întîmplare a lui Peter Schlemihl*, unde descrie drama unui personaj care și-a vîndut umbra.



EDITURA FACLA

Lei 11,50